

การกำกับภาพยนตร์สั้น
แนวโรแมนติก เรื่อง "สิ่งที่ไม่เคยบอก"

นางสาว ศีรดา เจนจบจริง

ศิลปบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาพยนตร์และวีดิทัศน์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2556 - 2557

การกำกับภาพยนตร์สั้นแนวโรแมนติก เรื่อง “สิ่งที่ไม่เคยบอก”
DIRECTING OF SHOT FILM “PLEASE HEAR WHAT I’M NOT SAYING”

นางสาวศิริดา เจนจบจริง

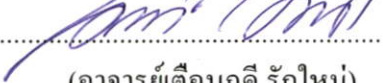
ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาภาพยนตร์และวิดีโอ
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2557

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์สั้นแนวโรแมนติก เรื่อง “สิ่งที่ไม่เคยบอก”
DIRECTING OF SHOT FILM “PLEASE HEAR WHAT I’M NOT SAYING”

นางสาวศิรดา เจนจบจริง
Miss.SIRADA JENCHOPJING

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาพยนตร์และวิดีโอ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..... ..... วันที่ 16 มิย 57
(อาจารย์เตือนฤดี รักใหม่)

หัวข้อศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์สั้น เรื่อง “สิ่งที่ไม่เคยบอก”

DIRECTING OF SHOT FILM “PLEASE HEAR WHAT I’M NOT SAYING”

ชื่อ	นางสาวศิรดา เจนจบจริง
สาขาวิชา	ภาพยนตร์และวิดีโอ
กลุ่มวิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2557
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ เตือนฤดี รักใหม่

บทคัดย่อ

คนเราเวลาไม่เข้าใจกันทำไมไม่พูดคุยกันตรงๆ ปล่อยให้ความไม่เข้าใจนั้นอยู่กับตัวเองจนคิดมากไปฝ่ายเดียว ข้าพเจ้าสังเกตเห็นพฤติกรรมแบบนี้เกิดขึ้นอยู่บ่อยๆกับความสัมพันธ์ทุกรูปแบบไม่ว่าจะเป็นเพื่อน คนรัก หรือแม้กระทั่งในครอบครัวและพอไม่ได้พูดคุยกันให้เข้าใจจากที่เคยสนิทกันคุยกันได้ ทุกเรื่องก็กลับกลายมาเป็นเหมือนคนที่ไม่รู้จักกัน ไม่สามารถพูดคุยกันได้เหมือนเดิม จากความคิดและพฤติกรรมเหล่านี้จึงเกิดเป็นแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าต้อง การที่จะศึกษาว่า เพราะอะไร หรือทำไมเวลาที่คนเราทะเลาะกันหรือผิดใจกันจะต้องเว้นระยะ ห่างกันซักพักถึงจะกลับมาคุยกันได้อีกครั้ง

หลังจากที่ได้หาและศึกษาข้อมูลนั้น ข้าพเจ้าก็ได้ทำออกมาในรูปแบบภาพยนตร์สั้นแนวโรแมนติกเรื่อง “สิ่งที่ไม่เคยบอก” ซึ่งข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดเรื่องราวเกี่ยวกับความเข้าใจผิดกันของคู่รักคู่หนึ่งและไม่ยอมปรับความเข้าใจกัน ต่างคนต่างคิดกันไปเอง จนทำให้ต้องห่างกันไปในภาพยนตร์สั้นนี้ได้สื่อถึงความโรแมนติก ของความรักทั้งในวัยเรียน และในวัยทำงานรวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนสนิทที่เคยผิดใจกันมาก่อนจะมีเนื้อหา และการดำเนินเรื่องที่เรียบง่ายโดยจะเล่า สลับกันระหว่างอดีตกับปัจจุบันและส่วนใหญ่จะแสดงให้เห็นถึงความคิดของตัวเองว่า เพราะอะไรเธอถึงหันไปไหวต่อความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนและ แฟนของตัวเองแล้วทำไมในตอนสุดท้ายเธอถึงตัดสินใจ ที่จะไม่พูดคุยปรับความเข้าใจกับพระเอก

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณอาจารย์ กิตติวรรณ เข็มวงศ์ทอง และอาจารย์ท่านอื่นๆ ที่คอยช่วยเหลือเรื่องสถานที่ถ่ายทำในโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า

ขอขอบคุณคุณ ศัญญา กล่อมการ หรือพี่หมี สำหรับให้คำปรึกษาและช่วยแนะนำเกี่ยวกับภาพยนตร์

ขอขอบคุณทีมงาน “สิ่งที่ไม่เคยบอก” และนักแสดงทุกคนที่ยอมเหน็ดเหนื่อยและเสียสละร่างกาย แรงใจเพื่อให้ภาพยนตร์เรื่องนี้สำเร็จ

ขอขอบคุณ นส.ภูวิศา สิงหะ, นส.ธันญญา จุ้ยชุ่ม สำหรับความช่วยเหลือและให้คำปรึกษาในหลายๆเรื่องจน ภาพยนตร์ออกมาสำเร็จ

ขอขอบคุณนาย มังกร จิตหนักแน่น สำหรับที่ให้ยืมกล้องDSLR มาถ่ายหนังจนจบ

ขอขอบคุณพี่ๆและเพื่อนๆทุกคนที่ยอมสละเวลามาให้คำปรึกษา และคอยช่วยเหลือในทุกๆด้านตั้งแต่ถ่ายจนถึงตัดต่อ

ขอขอบคุณ ครอบครัว ของข้าพเจ้าเองที่ให้ความช่วยเหลือ และสนับสนุนการศึกษาในทุกๆด้าน

ศิรดา เจนจบจริง

13 เมษายน 2557

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงแผนผังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Strip Board or Production Board)	55
2	ตารางสรุปการถ่ายทำในวันที่ 29 ม.ค. 2557	56
3	ตารางสรุปการถ่ายทำในวันที่ 2 ก.พ. 2557	57
4	ตารางสรุปการถ่ายทำในวันที่ 7 ก.พ. 2557	57
5	ตารางสรุปการถ่ายทำในวันที่ 16 ก.พ. 2557	58

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ภาพยนตร์สั้นเรื่อง “สิ่งที่ไม่เคยบอก” ได้รับแรงบันดาลใจมาจากความสงสัยของข้าพเจ้าในเรื่องของความสัมพันธ์ ระหว่างคนสองคนที่ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบไหนก็ตาม เช่น เพื่อน คนรัก หรือแม้กระทั่งความสัมพันธ์ในครอบครัว ที่เวลาเมื่อเรื่องเข้าใจผิดกันแล้วไม่ยอมปรับความเข้าใจกัน ไม่พูดคุยกัน ปล่อยให้ความเข้าใจผิดนั้นอยู่กับตัวเองมากไปจนไม่กล้ากลับไปคุยกันเหมือนเดิมต่างๆ ที่เมื่อก่อนเคยรักกันมากเคยสนิทกันมา พูดคุยกันได้ทุกเรื่องแต่แค่เพียงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างคนสองนั้น ไม่ว่าจะมากหรือน้อยก็ตาม กลับทำให้คนที่เคยสนิทกันกลับกลายเป็นแค่คนเคยรู้จักกัน และจะกลับมาเป็นเหมือนเดิมได้หรือไม่

และหลังข้าพเจ้าได้ชมจากภาพยนตร์เรื่อง รักโง่ๆ (love syndrome) ของผู้กำกับ พันธุ์ธัมม์ ทองสังข์ และเรื่อง Celeste and Jesse Forever ของผู้กำกับ Lee Toland Krieger เนื้อหาของเรื่องทั้งสองต่างมีเหตุการณ์ ที่ทำให้ความสัมพันธ์ของคนที่เคยเข้าใจกันกลับกลายเป็นคนที่ไม่รู้จักกัน ไม่กล้าพูดคุยกันได้เหมือนเดิมส่วนใหญ่คือมาจากเรื่องไม่เข้าใจกันทะเลาะกันบางสิ่งหรือเป็นความจริงที่ยากจะพูดให้อีกฝ่ายได้รับรู้ ทำให้ความสัมพันธ์ของสองคนต้องเปลี่ยนไป ข้าพเจ้าชื่นชอบในส่วนของบทภาพยนตร์ทั้งสองเรื่องมาก เพราะในตอนจบของเรื่องภาพยนตร์ได้สื่อให้เห็นว่าตัวละครได้แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นและรับมือจัดการกับความรู้สึกของตัวเองได้มากน้อยอย่างไร แกรมในตอนจบของภาพยนตร์ทั้งสองเรื่องก็ไม่ได้ทำให้คนคิดหวังถึงแม้ความรักหรือความตั้งใจของตัวละครจะไม่สมหวังแต่เพราะตัวละครนั้นได้เรียนรู้จากสิ่งที่เกิดขึ้นเข้าใจและยอมรับมันทำให้มีความหวังมีแรงที่จะเดินต่อไป

ส่วนเนื้อหาในภาพยนตร์สั้นของข้าพเจ้าได้พูดถึงคู่รักที่เป็นแฟนกันมานาน แต่แล้วก็มีเรื่องผิดใจกันทำให้ทั้งคู่ต้องห่างกันไปเนื้อเรื่องจะตัดสลับระหว่างเหตุการณ์ในอดีตที่เป็นความทรงจำของนางเอกกับเหตุการณ์ปัจจุบันที่นางเอกกำลังเผชิญอยู่ แสดงให้เห็นว่านางเอกกำลังคิดอะไรอยู่

จึงตัดสินใจที่จะขอห่างกับพระเอก ดำเนินเรื่องอย่างเรียบง่ายไม่ได้สลับซับซ้อนอะไรมาก วัตถุประสงค์ของเรื่องคือ ต้องการที่จะหาคำตอบว่าอะไรที่ทำให้คนสองคนไม่ยอมคุยกัน ไม่ยอมปรับความเข้าใจกันแต่เนิ่นๆและต้องการสื่อให้เห็นว่า กว่าเราจะรู้สึกจริงๆว่าเราก็ไม่ได้โกรธหรือเกลียดเขาหรือจริงๆแล้วเขาเองก็ไม่ได้ทำอะไรผิดเลย ถึงตอนนั้นเขาก็ไม่อยู่ให้เราอธิบายเหตุผลแล้ว

วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 1.เพื่อศึกษาการเขียนบทภาพยนตร์แนว โรแมนติก
- 2.เพื่อศึกษาการกำกับภาพยนตร์ของผู้กำกับ พันธุ์ธัมม์ ทองสังข์ เรื่อง “ รักโง่ๆ (love syndrome) ”

ขอบเขตของโครงการ

การผลิตภาพยนตร์สั้นแนว โรแมนติก เรื่อง “สิ่งที่ไม่เคยบอก” ความยาว 16 :34 นาที ถ่ายทำด้วยกล้อง DSLR ขนาดภาพ 16:9

ลักษณะของโครงการ

ภาพยนตร์สั้นแนว โรแมนติก เรื่อง “สิ่งที่ไม่เคยบอก” เป็นเรื่องราวความรักของคู่รักคู่หนึ่งที่เกิดเรื่องผิดใจกันและไม่ปรับความเข้าใจกันจนทำให้ความรักที่มีให้กันจึงจางลงไป มุ่งเน้นให้คนดูเห็นว่าทำไมกว่าคนเราจะรู้สึกว่าการอะไรจริงๆ ถึงปล่อยให้เวลาผ่านไปจนเราก็ไม่สามารถแก้ไขอะไรได้แล้ว

แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

- 1.สืบค้นและสอบถามข้อมูลจากบุคคลที่เคยมีประสบการณ์เรื่องความรัก
- 2.วิเคราะห์ข้อมูลที่สัมภาษณ์มาเพื่อคัดแปลงมาใช้เป็นบทภาพยนตร์สั้น
- 3.เขียนและพัฒนาบทภาพยนตร์
- 4.Pre-production - คัดเลือกนักแสดง

- ทา Location

- กำหนดมุมกล้อง (Block shot)
  - คัดเลือกทีมงาน
  - กำหนดและหาอุปกรณ์ที่ใช้ในการถ่ายทำ
  - วางแผนการถ่ายทำ
5. Production - ถ่ายทำภาพยนตร์ตามแผนการที่กำหนด
6. Post-production - คัดเลือก Footage
- ตัดต่อวิดีโอโดยใช้โปรแกรม Premiere pro CS5
  - ตัดต่อเสียงโดยใช้โปรแกรม Premiere pro CS5
  - ใส่วีดีโอเอฟเฟ็คโดยใช้โปรแกรม Premiere pro CS5

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.ฝึกฝนทักษะในการกำกับภาพยนตร์สั้น
- 2.ฝึกฝนทักษะในการเขียนบทภาพยนตร์สั้น
- 3.สามารถถ่ายทอดเรื่องราวให้ออกมาเป็นภาพยนตร์สั้นที่สมบูรณ์ได้

บทที่ 2

การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล

ประสบการณ์ความรัก

Club Friday The Series 3 ตอน รักระยะทดลอง เป็นเรื่องจริงของคุณหนูกับคุณเบิร์ด คุณหนูและคุณเบิร์ดเป็นเพื่อนกันตั้งแต่ 2 แต่ทั้งคู่ห่างกันไปตอนจบม.3 แล้วก็ได้กลับมาเจอกันอีกทีตอนอยู่มหาวิทยาลัยซึ่งตอนนั้นเองคุณเบิร์ดก็ได้มาคุยกับคุณหนูอีกครั้ง เวลาคุณหนูมีปัญหาอะไรก็จะโทรหาคุณเบิร์ดเสมอโดยเฉพาะเรื่องแฟน คุณหนูจะชอบโทรมาร้องไห้มาฟูมฟายกับคุณเบิร์ดแต่พอคุณเบิร์ดให้คำปรึกษาไป คุณหนูก็จะไม่ยอมรับเพราะคิดว่า เหตุผลของตัวเองดีกว่าและถูกกว่าเสมอพอนานๆเข้าคุณเบิร์ดทนไม่ไหวจึงแก้ปัญหา โดยขอคุณหนูมาคบแบบเป็นแฟนเป็นระยะเวลา 6 เดือนเพราะคุณเบิร์ดคิดว่าถ้าเป็นแฟนกันจะได้รู้ถึงปัญหาจริงๆว่าอะไรที่ทำให้คุณหนูถึงเลิกกับแฟนทั้ง 4 คนที่ผ่านมาแต่ตอนที่คุณเบิร์ดขอคุณหนูเป็นแฟนนั้นคุณเบิร์ดไม่ได้รู้สึกชอบคุณหนูเลยเพราะคุณเบิร์ดรู้สึกว่าคุณหนูว่าเป็นคนที่ไม่ยอมคน และร้ายมาก คุณเบิร์ดแค่อยากรู้ถึงปัญหาของคุณหนูที่เลิกกับแฟนเฉยๆ หลังจากทั้งคู่เป็นแฟนกันคุณเบิร์ดก็พยายามที่จะไม่ทำพฤติกรรมตามแบบแฟนคนก่อนๆทั้ง 4 คนที่คุณหนูเคยคบมา คือแฟนคนแรกเจ้าชู้มาก แฟนคนที่สองไม่มีเวลาให้คบกัน 2 ปี เจอกัน 3 ครั้ง แฟนคนที่สามเป็นนายแบบหล่อขอเงินคุณหนูไปผ่อนรถ แล้วตอนหลังมาพบว่าเค้ามีลูกและภรรยาแล้ว ซึ่งสิ่งที่คุณเบิร์ดทำให้คุณหนูก็คือ ไม่เจ้าชู้ มีเวลาให้และสุดท้ายคือเลิกที่จะไม่โกหก คุณเบิร์ดทำเพื่อคุณหนูทุกอย่างรวมถึงงานบ้านต่างๆด้วย เช่น รีดผ้า ซักผ้า ทำกับข้าว กรอกน้ำ เพราะคุณเบิร์ดอยากจะทำให้คุณหนูเป็นเหมือนคุณเบิร์ด อยากให้คุณหนูทำแบบที่คุณเบิร์ดทำให้คุณหนูบ้าง ซึ่งคุณหนูก็ไม่ได้ทำให้คุณเบิร์ดเลยแม้กระทั่งตอนที่คุณเบิร์ดไม่สบายคุณหนูก็ไม่ค่อยจะสนใจหรือดูแล คุณเบิร์ดขอเคยเลิกกับคุณหนู 4 ครั้งและแน่นอนคุณหนูไม่ยอมเลิก คุณเบิร์ดบอกว่าเกลียดนิสัยของคุณหนูทุกอย่าง แต่ก็เพราะรักอยากให้คุณหนูเห็นใจบ้าง อยากให้เปลี่ยนแปลงเพื่อคุณเบิร์ดบ้าง เมื่อทะเลาะกันครั้งสุดท้ายคุณหนูไม่ยอมฟังคุณเบิร์ด คุณเบิร์ดจึงเขียนสิ่งที่อยากให้คุณหนูทำเพื่อคุณเบิร์ด 10 ข้อ แต่คุณเบิร์ดบอกคุณหนูว่าใน 10 ข้อนี้คุณหนูทำได้ 4 ข้อก็พอ คุณเบิร์ดเล่าเรื่องราวทั้งหมดผ่านคลื่นวิทยุ Greenwave 106.5 FM ในรายการที่ทุกคนรู้จักคือ Club Friday ตอนนี้ทั้งสองคนห่างกันไม่ได้คุยกัน คุณเบิร์ดอยากให้คุณหนูคิดถึงสิ่งที่คุณเบิร์ดทำให้คุณหนูมาตลอด เพื่อที่คุณเบิร์ดจะได้กลับไปรักกับคุณหนูอีกครั้ง¹

ข้อมูลสัมภาษณ์จากคนใกล้ชิดตัว ประสบการณ์ความรักที่ทั้งผิดหวังและสมหวัง

ศุภณัฐ กิติโยดม นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาศิลปะสถาปัตยกรรม อายุ 22 ปี หรือเรียกสั้นๆว่า อ่อง อ่องเคยมีแฟนตั้งแต่สมัยมัธยมจนถึงปีมหาวิทยาลัย 1 ก็เลิกกับแฟนคนเก่าและเหตุผลที่เขาเข้ามาเรียนศิลปะนี่ก็เพราะอยากเรียนด้วยกัน อยากอยู่ด้วยกันกับแฟนคนนี้ ตอนที่เลิกกันนั้นอ่องเสียใจไม่น้อยเลยทีเดียวนะ หลังจากนั้นเวลาผ่านไปซักระยะก็เจอแฟนคนใหม่เป็นเพื่อนเรียนปีเดียวกัน แต่อยู่คนละภาควิชา ข้าพเจ้าเลยถามอ่องว่าทั้งคู่มาเป็นแฟนกันได้ยังไง อ่องเล่าว่าทั้งคู่เริ่มจากการเป็นเพื่อนกันมาก่อน ช่วยเหลือกัน คุยกันบ่อยขึ้นทำให้อ่องรู้สึกชอบเธอคนนี้มากกว่าเพื่อน วันหนึ่งอ่องจึงตัดสินใจบอกชอบเธอ อ่องบอกว่าตอนนั้นกลัวมาก กลัวว่าความรู้สึกจะไม่ตรงกันกลัวจะเสียใจกันทั้งคู่ แต่ก็อยากจะบอกให้รู้และหลังจากทั้งคู่รับรู้ความรู้สึกของกันและกันแล้วก็ตกลงคุยกันไปแบบคนรักความรักของทั้งคู่ทำให้ใครหลายๆคนอิจฉา เพราะเธอเป็นคนที่ใจดี และน่ารัก ข้าพเจ้าถามว่าแล้วเวลาทะเลาะกันทำยังไง อ่องบอกว่าเวลามีเรื่องที่ทำให้ไม่เข้าใจกันหรือ ทะเลาะกัน ทั้งคู่ก็จะไม่ปล่อยให้ความเข้าใจผิดนั้นอยู่กับตัวเอง จนนานเกินไปจะปรับความเข้าใจกัน คุยกันเสมอว่าเราไม่ชอบแบบนี้นะ เธอเปลี่ยนตรงนี้ให้เราได้ไหม ค่อยๆปรับตัวกัน ค่อยๆเรียนรู้ซึ่งกันและกันไปเรื่อยๆ เป็นโชคคิของอ่องที่ได้คนคนเดิมนั้นเป็นได้ทั้ง เพื่อนสนิทและคนรู้ใจ และจนถึงปัจจุบันนี้ทั้งคู่ก็ยังเป็นคู่รักที่น่ารักเหมือนเดิม

ชนนิกันต์ ศรีคำรณ นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาศิลปะสถาปัตยกรรม อายุ 22 ปี หรือเรียกสั้นๆว่า มิว ประสบการณ์ความรักของเธอที่จะสมหวังเรียกได้ว่ายาวนานทีเดียว มิวตกหลุมรักเพื่อนสนิท ตัวเองในช่วงมัธยมต้นหลังจากมิวบอกความรู้สึกตัวเองออกไป เพื่อนคนนั้นก็ตกลงทั้งคู่จึงเป็นได้ แฟนกันและเริ่มสนิทกันมากขึ้นกว่าตอนเป็นเพื่อน พ่อแม่ของฝ่ายชายรู้จักมิวและเอ็นดูเหมือนคนในครอบครัว จนกระทั่งเวลาผ่านไปท่าทีของผู้ชายก็เริ่มเปลี่ยนไปเริ่มคุยกันน้อยลงเริ่มไม่มีเวลาให้ แต่พอคุยกันฝ่ายชายก็บอกไม่มีอะไร แต่แล้ววันหนึ่งเค้าก็ได้้อัพรูปคู่กับผู้หญิงคนหนึ่งลง facebook แล้วก็สรุปได้ว่าผู้หญิงคนนั้นคือคนที่ผู้ชายชอบอยู่ มิวจึงเลิกกับเพื่อนคนนี่ตอนแรกพอกับแม่ของฝ่ายชายก็ไม่ยอมให้เลิกแต่สุดท้ายก็ทำอะไรไม่ได้เพราะผู้ชายชอบผู้หญิงคนใหม่มาก หลังจากนั้นเมื่อมิวเข้ามหาวิทยาลัยความรักของเธอก็เกิดขึ้นอีกครั้ง มันเกิดขึ้นเหมือนเดิมคือเริ่มจากการเป็นเพื่อนกันและเมื่อทั้งสองคนเข้าใจกันมากขึ้นมิวก็รู้สึกชอบเพื่อนคนนี้ คราวนี้คู่ต่างมีใจให้กันเหมือนทุกอย่างดูจะราบรื่นแต่ไม่ใช่เลยจริงอยู่ที่ฝ่ายชายนั้นชอบมิวแต่เขาก็มีตัวเลือกอื่นๆเข้ามาเยอะเหมือนกัน ฝ่ายชายรับรู้ความรู้สึกของมิวแล้วแต่เขาก็ทำเมินเฉยและไปคบกับรุ่นน้องคนหนึ่ง มิวเสียใจมากแต่เธอตัดใจไม่ได้ พอมีมิวผู้ชายคนอื่นเข้ามาคุย เพื่อนคนนี้ก็จะมีท่าทีหึงหวงและไม่ชอบที่มิวไปคุยกับคนอื่น แล้วพอมิวหายไปไม่คุย ไม่ติดต่อกับเขา เขาก็มาจ้อถามว่าเป็นอะไร ทำไมไม่เหมือนเดิม แต่พอมิวกลับไปก็ทนไม่ได้ที่เขายังมีรุ่นน้องคนนั้น จนในที่สุดมิวบอกให้เขาเลิกมาซักคนเพราะทนสภาวะแบบนี้ไม่ได้ แล้วเขาก็เลิก มิว กว่ามิวจะมาถึงจุดนี้ต้องยอมรับว่าเก่งมากจริงๆที่อดทนมาได้ขนาดนี้และจนถึงปัจจุบันนี้ทั้งคู่ก็เป็นแฟนกันอยู่

สรุปข้อมูลเพื่อนำไปใช้ทำบทภาพยนตร์

จากข้อมูลเบื้องต้นข้าพเจ้าได้นำมาพัฒนาเป็นบทภาพยนตร์โดยสรุปได้ว่า คู่รักส่วนใหญ่เมื่อคบกันไปซักพักก็จะมีทะเลาะกันบ้าง ไม่เข้าใจกันบ้าง เป็นเรื่องปกติธรรมดาแล้วทั้งคู่ก็ต้องปรับความเข้าใจกันเพื่อให้ชีวิตคู่เดินหน้าต่อไปข้างหน้า แต่หลังจากที่ทั้งคู่ทะเลาะกัน หรือมีความคิดที่ไม่ตรงกันนั้นจะมีช่วงเวลาหนึ่งที่ทั้งสองคนจะต้องตัดสินใจว่าจะทำอย่างไรต่อไปซึ่งช่วงเวลานี้แหละทั้งคู่จะได้อยู่กับความรู้สึกของตัวเองจริงๆ เพราะทั้งสองคนจะต้องแยกจากกันซักพักแล้วนั่งคิดทบทวนกับตัวเอง ว่าเราต้องการอะไร เราควรจะต้องทำอย่างไรต่อไป เราจะทำเพื่อที่จะรักษาความสัมพันธ์นี้ไว้หรือเราจะปล่อยมันไปเพราะเราอาจจะไม่ได้รักเขาเหมือนเดิม แต่เราก็ไม่ควรปล่อยช่วงเวลาที่ย่างกรายนี้ให้ผ่านไปอาจเป็นเพราะ ความโกรธ หรืออิฐที่ไม่ยอมลดถึงแม้อีกฝ่ายจะขอโทษไปแล้ว เพราะถ้าเราปล่อยให้ทุกอย่างนานเกินไปความรู้สึกทุกอย่างอาจจะไม่เหมือนเดิมหรือกว่าที่เราจะคิดได้ก็จะรู้สึกได้ ทุกอย่างก็อาจจะสายเกินไปและไม่สามารถกลับมาเป็นเหมือนเดิมแล้วก็ได้สุดท้ายก็เป็นตัวเราเองทั้งนั้นที่ต้องมานั่งเสียใจ ดังที่ปรากฏในตอนท้ายของภาพยนตร์

ตัวอย่างภาพยนตร์เพื่อนำไปพัฒนาในเรื่องบทและการกำกับ

รักโง่ๆ Love Syndrome (2013) ชีวิตของคน 4 คู่ที่มีปัญหาเรื่องความรักได้มีและช่วงเวลาที่ยากที่สุดคือการแยกจากกันเพื่อให้ได้ทบทวนในสิ่งที่ตัวเองกำลังทำ กำกับภาพยนตร์โดย พันธุ์ธัมม์ ทองสังข์, บทภาพยนตร์โดย มนชยา พานิชศาสตร์, คิมหันต์ กาญจนสมใจ , วรกร วีระกุล, วิลาสินี เรื่องประจวบกุล, รัชฎ์ภูมิ บุญบัญชาโชค

เป็นเรื่องราวของคน 4 คู่ 4 วัยที่มีชีวิตแบบปกติจนกระทั่งความรักเข้ามาทำให้ชีวิตของพวกเขาต้องวุ่นวาย คนแรก อาร์มชายหนุ่มอารมณ์ดีผู้ยึดมั่นในรักแท้ เขารักพลอยพัฒนาตั้งแต่ 4 ถึงปี 4 แต่เมื่อเขาขอเธอแต่งงานเธอกลับหนีเขาไปต่างประเทศโดยไม่บอกอะไรซักคำ แล้ววันหนึ่งเธอก็กลับมาเมืองไทย อาร์มยังคงเชื่อว่าพลอยยังรักเขาอยู่เขาพยายามขอเธอแต่งงานอีกครั้ง แต่เธอก็ปฏิเสธอีกด้วยเหตุผลที่ว่าเธอไม่แน่ใจว่าอาร์มและตัวเธอเองคือคนที่ใช่ของกันและกันจริงๆ แต่อาร์มก็ยังคงเชื่อมั่นในรักแท้เขายังรักพลอยอยู่ไม่เปลี่ยนแปลง

คนที่สอง พริกแกง สาวออฟฟิศขี้เหงาที่แอบหลงรักเต็งหนึ่งชายหนุ่มรูปหล่อแต่เพื่อนแก๊งของเธอบอกว่าเต็งหนึ่งเป็นเกย์ที่มาหลอกให้พริกแกงไปช่วยชายตรงแต่เธอก็เลือกที่จะไม่ยอมรับความจริงแถมยังช่วยเต็งหนึ่งชายของตนได้ยอดทะเลาะไป แต่สุดท้ายแล้วเธอก็รู้ตัวเองว่าเป็นได้เพียงเพื่อนที่แสนดีของเต็งหนึ่งเท่านั้น

คนที่สาม โจ สาวมหาสติใจหिनเธอคิดเสมอว่าความรักไม่จำเป็นต่อชีวิต แต่แล้ววันหนึ่งเธอก็ค้นคตหลุมรักฟองหนุ่มต่างคณะที่มาจีบรุ่มน้องนางเอกละครเวทีของเธอเอง แต่เธอก็หนีความรู้สึกตัวเองโดยทำตัวปากไม่ตรงกับใจเพื่อพิสูจน์ตัวเองว่าไม่ได้รักหรือคิดอะไรกับฟองจริงๆ

คนที่สี่ เปตอง เด็กหนุ่มมัธยมที่แอบชอบอิงลิชเพื่อนผู้หญิงที่สนิทกันมากๆ แต่เธอเป็นทอมเขาปรึกษาเรื่องความรักกับเพื่อนผู้ชายอีกคนมาตลอดจนวันที่อาการแอบรักมันสุดทาง เปตอง

จึงตัดสินใจที่จะเปลี่ยนทอมให้เป็นเธอ เขาชวนอิงลิชมาตีวงนึ่งส้อมที่บ้าน และพยายามจะใส่ยานอนหลับในน้ำให้อิงลิชกินแต่อิงลิชมาเห็นเข้าชะงักก่อนความรักและความเป็นเพื่อนของพวกเขาจึงพังลง

ภาพที่ 1 ภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์เรื่อง รักโง่ๆ Love Syndrome

ที่มา : มูฟวี่.สนุก.คอม โปรแกรมหนัง [ออนไลน์], สืบค้น 7 เมษายน 2557. เข้าถึงได้จาก

<http://movie.sanook.com/35574/%E0%B8%AB%E0%B8%99%E0%B8%B1%E0%B8%87-love-syndrome/>

สรุปข้อมูลเพื่อนำไปใช้ทำบทภาพยนตร์

ข้าพเจ้าชื่นชอบในบทภาพยนตร์และการกำกับของภาพยนตร์เรื่องนี้เพราะในทุกการกระทำของตัวละครมีเหตุผลเสมอ เช่น ที่อิงลิชตัดขาดความเป็นเพื่อนกับเปตองไม่ใช่เพราะอิงลิชรู้ว่าเปตองแอบชอบแต่เป็นเพราะเปตองไม่จริงใจกับอิงลิช (ฉากที่เปตองเอายานอนหลับผสมน้ำให้อิงลิชกิน) เพราะเหตุนี้เปตองจึงไม่สมหวังในความรัก หรือที่พริกแกงพยายามทำทุกอย่างเพื่อตั้งหนึ่งทั้งๆ ที่รู้ว่าตั้งหนึ่งไม่มีวันรักเธอได้เหตุผลเพราะว่าเธอคิดว่าถ้าเธอไม่ทำอะไรเพื่อความรักเลยจะทำให้เธอมานั่งเสียใจทีหลังและจากภาพยนตร์จะสังเกตได้ว่าคู่รักทุกคู่ เมื่อประสบปัญหาเรื่องความรักเข้าจนทำอะไรไม่ถูกตัวละครก็จะหนีฝ่ายตรงข้ามไม่กล้าสู้หน้า อาจจะเพราะความผิดที่ตัวเองได้ทำไว้หรือหนีเพื่ออยู่กับตัวเองอยู่กับความรู้สึกของตัวเองและช่วงเวลาที่ทั้งคู่ห่างกันนั้น ตัวละครก็ได้ให้เวลากับตัวเองได้คิดว่าควรจะทำอะไรต่อไปว่าจะแก้ไขปัญหาคำรักนี้อย่างไร นอกจากนี้ในภาพยนตร์แต่ละฉากจะมีการใส่เสียงเพลงประกอบหรือใช้เพลงเป็นสื่อแทนความรู้สึกของตัวละครนั้นๆ ทำให้ดูแล้วเกิดความประทับใจและอินไปกับตัวละครมากขึ้นอีกด้วย ส่วนเรื่องการกำกับข้าพเจ้าชอบที่ในภาพยนตร์เรื่องนี้มีการบูรณาการไม่ว่าจะเป็น โรแมนติก ดราม่า คอมเมดี้ ผู้กำกับสามารถถ่ายทอดเรื่องราวความรักของตัวละครแต่ละครตัวออกมาได้อย่างดี ตามที่ผู้กำกับเคยได้ให้สัมภาษณ์ไว้ว่า “หนังดราม่าบทยจะต้องซาบซึ้งสะเทือนใจ หนังโรแมนติกบทยจะต้องซึ้งไปกับความรักของคน 2 คนที่ศรัทธาในความรัก แต่ถ้าโรแมนติก-คอมเมดี้ก็ต้องเน้นมุขตลกความเก๋ไก๋ของรสนิยมสมัยใหม่”

Celeste and jesse forever (2013) ภาพยนตร์รักโรแมนติกที่กว่าเซเลสนางเอกในเรื่องจะรู้ความรู้สึกของตัวเองจริงๆก็วันที่สายไปแล้ว กำกับโดย Lee Toland Krieger, บทภาพยนตร์โดย Rashoda Jones, Will McCormack

เป็นเรื่องของเซเลสนักธุรกิจสาวอนาคตไกลและเจสซ์ศิลปินหนุ่มผู้ว่างงาน ทั้งคู่เป็นเพื่อนรักที่คบกันมาตั้งแต่มัธยม พวกเขาออกเดทกัน แต่งงานกัน และในที่สุดก็หย่าร้างกันแต่ทั้งสองคนก็ยังคงความเป็นเพื่อนกันไว้ในตอนแรกเซเลสมั่นใจว่านี่คือการตัดสินใจที่ถูกต้องแล้ว แต่ปัญหาที่เริ่มเกิดขึ้นเมื่อเจสซ์แนะนำแฟนคนใหม่ที่กำลังตั้งท้องให้กับเพื่อนๆทุกคนรู้จักและนั่นทำให้เซเลสได้รู้กับความรู้สึกของตัวเองจริงๆว่าเธอยังรักเจสซ์อยู่จริงๆ เธอจึงต้องต่อสู้กับความรู้สึกของตัวเองว่าจะทำให้เจสซ์กลับมาหรือหากคนรักใหม่เพื่อมาตามใจของตัวเอง

ภาพที่ 2 ภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์เรื่อง Celeste and Jesse Forever

ที่มา : หนังสือ.คอม ข้อมูลหนัง [ออนไลน์], สืบค้น 7 เมษายน 2557. เข้าถึงได้จาก

<http://www.nangdee.com/title/html/m3390.html>

สรุปข้อมูลเพื่อนำไปใช้ทำบทภาพยนตร์

ภาพยนตร์เรื่องนี้ข้าพเจ้าชื่นชอบในบทภาพยนตร์ตรงที่สื่อว่า กว่าเราจะรู้ว่าอะไรสำคัญกับเราจริงๆก็ตอนที่เรารู้สึกเสียสละไปแล้ว จากในภาพยนตร์คือตอนที่เจสซ์พระเอกของเรื่องบอกกับเซเลสว่าเค้าอยากลงหลักปักฐานกับผู้หญิงคนใหม่เพราะเจสซ์ทำให้เธอดังต่อง มันทำให้เซเลสรู้สึกเสียใจและรู้สึกว่าเธอกำลังสูญเสียความรักไปจริงๆถึงแม้ว่าทั้งคู่จะหย่ากันแล้วแต่ในตอนแรกเซเลสกลับไม่ได้ใส่ใจเจสซ์เพราะเขายังอยู่ใกล้ๆเธอตลอดเวลาแต่เมื่อมีตัวแปรสำคัญเข้ามาเจสซ์ก็ย้ายไปอยู่กับแฟนใหม่ของเขานั้นก็ทำให้เธอรู้สึกว่าเจสซ์ไม่ใช่คนของเธออีกต่อไปแล้ว เซเลสยังพูดตัดพ้ออีกด้วยว่า “เขาอยากมีลูกกับคนอื่นที่ไม่ใช่ฉัน” ในตอนหลังเซเลสพยายามขอร้องหรือขอโทษเจสซ์ในสิ่งที่เธอรู้ตัวแล้วว่าทำผิดแต่เขาก็ไม่สามารถกลับมาปรองดองกับเธอได้อีก จากเนื้อเรื่องทำให้ข้าพเจ้าได้เห็นว่ากว่าคนเราจะรู้สึกอะไรจริงๆต้องมีตัวแปรสำคัญเข้ามาทำให้เรารู้สึก อาจจะไม่ใช่ในรูปแบบคนรักใหม่ อาจจะเส้นทางเดินชีวิตสำคัญที่เราต้องเลือก หรืออาจจะเป็นอะไรก็ตามที่มันทำให้ชีวิตเราเปลี่ยนและต้องเดินหน้าต่อไป เพราะตอนที่ทุกอย่างสายไปถึงเราจะพยายามอย่างสุดความสามารถแค่ไหนก็ไม่สามารถกลับมาเป็นเหมือนเดิมได้ ในภาพยนตร์ถ้าไม่มีแฟนใหม่ของเจสซ์เข้ามาเซเลสก็ไม่รู้ถึงความรู้สึกของตัวเองว่าจริงๆแล้วเธอยังรักเจสซ์อยู่มากทีเดียว แดมในเรื่องนี้ข้าพเจ้ายังได้

แรงบันดาลใจในเรื่องความสัมพันธ์ของตัวละคร ที่เริ่มคบกันตั้งแต่มัธยมจนถึงวัยทำงาน มีตัวแปรต่างๆทำให้ความรักของพวกเขาเปลี่ยนไป ทำให้การดำเนินชีวิตเปลี่ยนไป และตัวแปรนั้นทำให้เกิดช่วงเวลาที่ทำให้ตัวละครได้คิดถึงสิ่งที่ตัวเองกระทำมาหรือสิ่งที่ตัวเองได้รับมา

ข้อสรุปในการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาข้อมูลข้างต้นทำให้ได้ข้อสรุปสำหรับแนวภาพยนตร์เรื่อง “สิ่งที่ไม่เคยบอก” ว่าเป็นภาพยนตร์แนวโรแมนติกที่พูดถึงเรื่องของคู่รักคู่หนึ่งที่รักกันมานานแต่ความรักของพวกเขาก็ต้องมาเปลี่ยนไปเมื่อคิวเพื่อนของพ้อยได้รู้จักกับเจเพราะความไม่เชื่อใจของพ้อยที่มีต่อคิว ทำให้พ้อยและเจเกิดผิดใจกัน ข้าพเจ้าได้นำรูปแบบมาจากภาพยนตร์เรื่องรักโง่ๆ ของผู้กำกับ พันธุ์ธัมม์ ทองสังข์ และ Celeste and Jesse Forever ของผู้กำกับ Lee Toland Krieger มาเป็นต้นแบบในเรื่อง การเขียนบท การจัดองค์ประกอบภาพ คาแรคเตอร์นักแสดง รวมไปถึงบรรยากาศต่างๆในภาพยนตร์ เช่น เวลาตัวละครเศร้าหรือกำลังรู้สึกเหงา เวลาที่ตัวละครมีความสุข หรือเวลาที่ตัวละครไม่สบายใจ เราจะต้องสร้างบรรยากาศในฉากให้คนดูรู้สึกแบบที่ตัวละครกำลังรู้สึก โดยข้าพเจ้านั้นได้เน้นไปที่บทภาพยนตร์ของทั้งสองเรื่องตรงที่ตัวละครได้เจอเหตุการณ์ผิดหวังในความรัก ซึ่งในช่วงแรกที่เกิดปัญหาขึ้นตัวละครจะไม่ยอมเจอกันหรือปรับความเข้าใจกันในทันที แต่จะปล่อยให้เวลาผ่านไป ชักพิกถึงจะกลับมาคุยกันใหม่ เพราะความโกรธและทิวใจของตัวเองที่ไม่ยอมลดหย่อนให้ฝ่ายตรงข้าม จนปล่อยให้ผ่านเลยไปกว่าจะคิดได้ว่าเขาไม่ได้ผิดขนาดนั้น หรือเราเองที่น่าจะยอมฟังความคิดเห็นเขาบ้างถึงตอนนั้นเราก็ได้สูญเสียคนที่รักเราไปแล้ว ในภาพยนตร์ช่วงที่ตัวละครทั้งสองห่างกันนั้นก็ทำให้เกิดการทบทวนความคิด และการกระทำของตัวเองจึงเกิดความเข้าใจว่าเราควรจะแก้ไขเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างไรต่อไปข้าพเจ้าจึงนำข้อมูลทั้งหมดนั้นมาใช้ เป็นแรงบันดาลใจให้ออกมาเป็นบทภาพยนตร์สั้นเรื่อง “สิ่งที่ไม่เคยบอก”

เชิงอรรถท้ายบทที่ 2

¹atmeionline. เรื่องจริง Club Friday The Series 3 ตอน รักระยะทดลอง [ออนไลน์], สืบค้น 8 พฤษภาคม 2557. เข้าถึงได้จาก <http://youtu.be/XyeypNsDyzA>

²บุปผา ภูเขา. “วงการหนังไทย จะอยู่ได้ต้องหลากหลาย ภาครัฐต้องให้การ สนับสนุน,” นิตยสารภาพยนตร์บันเทิง 36, 1753 (เมษายน 2553) : 70.

³มูฟวี่.สนุก.คอม โปรแกรมหนัง [ออนไลน์], สืบค้น 7 เมษายน 2557. เข้าถึงได้จาก <http://movie.sanook.com/35574/%E0%B8%AB%E0%B8%99%E0%B8%B1%E0%B8%87-love-syndrome/>

⁴หนังดี.คอม ข้อมูลหนัง [ออนไลน์], สืบค้น 7 เมษายน 2557. เข้าถึงได้จาก <http://www.nangdee.com/title/html/m3390.html>

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

แนวทางของบทภาพยนตร์

บทภาพยนตร์เรื่องนี้ข้าพเจ้าได้ปรับเปลี่ยนเรื่องราวมาจากคนใกล้ตัวและจากภาพยนตร์ที่ข้าพเจ้าเคยได้ดู จากนั้นก็นำประเด็นที่อยากจะเล่ามาวิเคราะห์และดัดแปลง มาเป็นภาพยนตร์สั้นเรื่อง “สิ่งที่ไม่เคยบอก” โดยมี สถานที่ สถานการณ์ และตัวละคร ช่วยดำเนินให้จบสมบูรณ์

ประเด็น (Theme)

คนเราจะรู้ว่าอะไรสำคัญก็ต่อเมื่อเสียมันไป

โครงเรื่อง (Plot)

ผู้หญิงคนหนึ่งเป็นคนคิดมากและไม่ยอมพูดสิ่งที่ตัวเองคิดออกไปจนทำให้ความรักของเธอเปลี่ยนไปไม่เหมือนเดิม

เรื่องย่อ (Synopsis)

พ้อยและเจเป็นแฟนกันมานาน แต่แล้ววันหนึ่งความรักของพวกเขาต้องเปลี่ยนไป เมื่อคิวเพื่อนของพ้อยได้รู้จักกับเจ เพราะพ้อยคิดว่าเจแอบชอบคิวเพื่อนของเธอ รวมทั้งการที่พ้อยไม่เชื่อใจคิวอยู่บ้างแล้ว ทำให้พ้อยและเจเกิดผิดใจกันและทั้งคู่ก็ไม่ปรับความเข้าใจกันต่างคนต่างคิดกันไปเองจน ทำให้ความรักของทั้งคู่ที่มีให้กันนั้นค่อยๆจางลงไป

โครงเรื่องขยาย (Treatment)

พ้อยเป็นนักเขียนคอลัมน์เกี่ยวกับความรักให้กับนิตยสารชื่อดังเล่มหนึ่ง เธอมีแฟนชื่อเจ เป็นช่างภาพ พ้อยและเจคบกันตั้งแต่อยู่มหาวิทยาลัยซึ่งความรักของทั้งคู่กำลังราบรื่น จนกระทั่งวันหนึ่งพ้อยได้เจอกับคิวเพื่อนเก่าสมัยมัธยม และวันนั้นเองพ้อยก็รู้ว่าเจกับคิวทำงานที่เดียวกัน คิวหนึ่งขณะที่พ้อยกำลังทำงาน เธอรู้สึกเบื่อๆจึงเล่นfacebookแล้วก็เห็นภาพคิวแต่คนโพสภาพลง

เป็นแฟนของเธอเอง พ้อยเกิดความสงสัยจึงไลน์ถามเจและเจตอบกลับมาว่าคิวแค่ม่าช่วยถ่ายภาพ เรื่องราวทั้งหมดได้เริ่มต้นขึ้นพ้อยคิดมากเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของเจกับคิวมากขึ้นเรื่อยๆ เพราะเห็นสองคนนี้ใกล้ชิดกันบ่อยๆ และดูเหมือนทั้งคู่จะมีความลับกับเธอด้วย แต่ถึงอย่างนั้นพ้อยก็ได้แต่เก็บความรู้สึกที่อัดอั้นไว้ในใจคนเดียว เพราะทั้งคู่เป็นคนที่สำคัญกับเธอ แต่แล้ววันหนึ่งวันที่เจนัดพ้อยออกมาเที่ยวเพื่อจะเซอร์ไพรส์วันครบรอบ 5 ปีที่พวกเขาทั้งคู่คบกัน แต่ก่อนที่พ้อยกับเจจะเจอกันพ้อยเห็นว่าเจเดินมากับคิวนั้นทำให้พ้อยทนไม่ไหวอีกต่อไป พ้อยขอห่างกับเจโดยไม่ขอฟังเหตุผลใดๆทั้งสิ้น เจอพ้อยเพื่อจะอธิบายเรื่องราวทั้งหมดแต่พ้อยก็ไม่ฟัง จนกระทั่งวันเวลาผ่านไปพ้อยได้รับกล่องของขวัญเล็กๆกล่องหนึ่ง เมื่อเธอเปิดดูก็พบแหวนสีเงินเรียบง่ายหนึ่งและข้อความจากเจเขียนถึงวันครบรอบ 5 ปีของพวกเขามันทำให้พ้อยร้องไห้ออกมาจากนั้นเธอก็ตัดสินใจเขียนหนังสือเล่มหนึ่งให้เจ เนื้อหาในนั้นคือความรู้สึกทั้งหมดของเธอที่มีต่อแฟนหนุ่ม

วิเคราะห์ตัวละคร

พ้อย จบปริญญาตรี สาขานิติศาสตร์ ปี ลาดกระบัง อายุ 23 ปี ปัจจุบันทำงานเขียน คอลัมน์ให้กับนิตยสาร Lisa พ่อเปิดร้านอาหาร ส่วนแม่เป็นแม่บ้านแต่บางครั้งก็จะทำขนมพวกเบเกอรี่อบไปขายที่ร้านอาหารของพ่อ พ้อยเป็นลูกคนเดียวรูปร่างหน้าตาเฉยๆไม่ได้โดดเด่นอะไร แต่เวลายิ้มแล้วน่ารัก เป็นคนที่ดูภายนอกจะเงียบๆ ขี้อาย แต่ถ้าได้อยู่กับคนที่สนิทหรือคนรู้จักจะเป็นคนที่สดใส ร่าเริงและ sensitive พอสมควร เวลาคิดมากก็มักจะไม่พูดออกมา

เจ จบปริญญาตรี สาขาการถ่ายภาพ ปี ลาดกระบัง อายุ 24 ปี ปัจจุบันกำลัง เข้าทำงานถ่ายภาพนิ่งให้กับนิตยสารต่างๆ ที่ทำงานเจออยู่ใกล้ๆกับที่ทำงานพ้อย พ่อของเจเมื่อก่อนทำอาชีพช่างภาพแต่ปัจจุบันปลูกต้นไม้ขายจึงทำงานอยู่ที่บ้านแม่เป็นแม่บ้าน เจมีน้องชายหนึ่งคนชื่อ พิกเซล เรียนอยู่มัธยมปลายปีที่ 6 เจเป็นคนอหยาซัยดี สนุกสนานเฮฮา สร้างรอยยิ้มและเสียงหัวเราะให้เพื่อนๆได้เสมอจึงเป็นที่รักของเพื่อนๆ

บทภาพยนตร์ (Screenplay)

บทภาพยนตร์ เรื่องสิ่งที่ไม่เคยบอก โดย สิริดา เจนจบจริง

ฉาก 1 คิดถึง

ภายใน / ห้องพ้อย / กลางคืน

ปฏิทินบอกปี พ.ศ. 2554 เวลา 4 ทุ่มครึ่ง พ้อยกำลังนั่งพิมพ์อะไรบางอย่างอยู่ในห้องของเธอ แล้วอยู่ๆมือของเธอหยุดชะงัก เพราะนึกถึงเหตุการณ์ที่เธอเลิกกับแฟนถึงมันจะผ่านมานานแล้วแต่ลึกๆในใจของพ้อยยังคงคิดถึงและเสียใจอยู่ แม้เธออยากจะกลับไปแก้ไขมันแต่ก็ทำไม่ได้ พ้อยถอนหายใจ ดวงตาเศร้าหมองจ้องมองหน้าจอโน้ตบุ๊กอย่างเลื่อนลอย จากนั้นเธอก็ลุกออกมาจากโต๊ะทำงาน ซักครู่ก็กลับมา นั่งที่เดิมพร้อมกับแก้วกาแฟ เธอวางแก้วไว้ข้างๆตัวแล้วก็ลงมือพิมพ์ต่อ

ฉาก 2 รู้จักกัน (สามเดือนก่อนหน้า)

ภายนอก / ทางเดิน ออฟฟิศ / ตอนเย็น

เย็นวันหนึ่งพ้อยมาหาเจที่ทำงานเพื่อไปกินข้าวกันตามปกติแล้วบังเอิญเจอดิวเดินมาพอดี ทั้งคู่ทักทายกัน

พ้อย

ดิว !!

ดิว

อ้าว พ้อย

พ้อย

ไม่ได้เจอดังนาน เป็นไงมั่ง

ดิว

สบายดีแก

พ้อย

อืมม ..แล้วมาทำอะไรแถวนี้

ดิว

พอดีได้งานใหม่ที่นั่นอะ

พ้อย

อ้ออ แล้วเป็นไงอะดิว

คิ้ว
มันก็โอ้นะแก แต่ฉันก็เพิ่งเริ่มๆทำด้วยแหละ มันเลยยังไม่อะไรมากอะ
ตอนนั้นเองเจเดินมาพอดี

เจ
โทยที่พ้อยรอนานไหม
พ้อย
ไม่อะเพิ่งมาถึงเหมือนกัน
เจมองหน้าพ้อยและคิ้ว พอนึกขึ้นได้เลยพูดว่า
เจ
อ่าวคิ้ว เออ พ้อยนี่คิ้วนะเพิ่งเข้ามาทำงาน
พ้อย
รู้แล้วๆ

เจทำหน้าง

พ้อย
คิ้วเป็นเพื่อนเราตอนมัธยมอะ
เจ
อ่าวหรอ
พ้อย
อืมม แล้วนี่คิ้วว่างเปล่า ไปกินข้าวด้วยกันไหม
คิ้ว
ไม่เป็นไรอะแกสองคนไปกันเลย พอดิจงานยังไม่เสร็จวะ แล้วเจอกัน
คิ้วพยักหน้าประมาณว่าไปกันเถอะ เจ พ้อยโบกมือลาคิ้วและเดินออกมา

ฉาก 3 ความลับของเจ

ภายนอก / ทางเดิน เอเชียติก / กลางคืน

หลังจากที่เจและคิ้วมาถ่ายงานที่เอเชียติกเสร็จทั้งคู่กำลังเดินกลับ คิ้วก็หันไปมอง
ชิงซ่าสวรรค์แล้วพูดขึ้นมา

คิ้ว
ชิงซ่าสวรรค์ที่นี่ใหญ่นะ ขึ้นไปคงเห็นทั้งกรุงเทพเลย เมื่อก่อนนะ
ขึ้นไปกับพ้อยตามงานวัดอะสูงสุดยังไม่พื้นเต็นขายของเลย 55

เจ
คิ้วชอบเล่นชิงซ่าสวรรค์หรอ

คิ้ว
เราอะเฉยๆนะ แต่พ้อยชอบมากเลย

เจ

จริงดิ

คิ้ว

อืมม ทำไมหรอ..

เจ

คิ้ว

เจยกก่ล้องขึ้นมากคก็กดช้ตเตอร์

คิ้ว

เฮ้ยทำอะไรเนี่ย !!

เจ

ก็.. ถ่ายรูปไป

พูดจบเจก็ยิ้มให้คิ้ว

ฉาก 4 เกิดความสงสัย

ภายใน / ห้องพ้อย / กลางคืน

คืนนั้นเองขณะที่พ้อยกำลังนั่งทำงานอยู่ เธอรู้สึกเบื่อๆกับการคิดงานจึงเล่น facebook พ้อยเลื่อนหน้าเฟสลงมาก็เห็นรูปคิ้วพ้อยมองข้อความใต้รูปคิ้ว ก็เห็นเจ tag เฟสคิ้วไว้และมีข้อความเขียนไว้ว่า “ลงรูปให้แล้วนะ” และมีอีโมติคอนบอกความรู้สึกขอบคุณ พ้อยรู้สึกแปลกใจจึงไลน์ไปถามเจ

พ้อย

ไปไหนกับคิ้วมาหรอ

เจ

พอดีวันนี้ไปถ่ายงานมาที่เอเซียทีคนะ แล้วคิ้วเค้าเป็นผู้ช่วยเรา

พ้อย

อ้อ

สติ๊กเกอร์ หน้ายิ้ม

สีหน้านิ่งของพ้อยเริ่มขมวดคิ้วเล็กน้อย ขณะที่ส่งสติ๊กเกอร์หน้ายิ้ม ในใจของเธอรู้สึกโหวงๆอย่างบอกไม่ถูก

ฉาก 5 เข้าใจผิด

ภายนอก / ทางเดิน ออฟฟิศ / ตอนเย็น

พ้อยมาหาเจที่ทำงานขณะกำลังเดินจะถึงออฟฟิศ พ้อยเห็นเจยืนคุยกับคิ้ว พ้อยเดินเข้าไปหาทั้งคู่

เจ

ช่วยเราเลือกของขวัญให้พ้อยหน่อยดิ

คิว

อะไร เป็นแฟนกันไม่ใช่หรือ ทำไมให้คนอื่นเลือกล่ะ

เจ

ก็มันคิดไม่ออกแล้วอะ ให้ทุกปีเลย อืมม...งั้นถามใหม่
ผู้หญิงเค้าชอบอะไรมากที่สุดหรือ

คิว

อืมม...ไม่รู้ดิ แหวนมั่ง

พ้อย

ทำอะไรกันอยู่หรือ

เมื่อพ้อยทักเข้ามาทั้งคู่เลยตกใจและนิ่งเงียบ พ้อยจึงมองเจและคิวอย่างสงสัย
เจเลยรีบพูดออกไป

เจ

ไม่มีอะไรหรือคพ้อย งั้น เฮ้ย.. คิวเราไปก่อนนะ

คิว

อืมๆ

คิวโบกมือให้พ้อยและเจ พ้อยมองเจด้วยความสงสัย

ฉาก 6 คำเตือน

ภายใน / ห้องพ้อย / กลางคืน

ขณะที่พ้อยกำลังจะเข้านอนโทรศัพท์ของพ้อยก็ดังขึ้น พ้อยรับสาย

พ้อย

ฮัลโหลคะ พี่มินต์

พี่มินต์

ฮัลโหลพ้อยนอนรึยัง

พ้อย

ยังคะพี่ มีอะไรรีเปล่าคะ

พี่มินต์

อ่อพี่จะบอกว่าคอลัมน์ของเดือนนี้ถ้าพิมพ์เสร็จแล้วส่งเข้ามาเมลล์พี่เลยนะ

พ้อย

โอเคคะพี่

พี่มินต์

โอเคจ้า ...เออพ้อยพี่ถามหน่อยสิ

พ้อย

คะพี่ ?

พี่มินต์

คือ ช่วงนี้พ้อยกับเจียงโอเคกันอยู่ใช่ไหม

พ้อย

ก็...โอเคนะคะ ทำไมหอรอคะพี่

พี่มินต์

เปล่าๆไม่มีอะไรหรือจ๋า โอเคจันพี่ไม่กวนละ

พ้อย

คะพี่ ยังไงเดี๋ยวพ้อยพิมพ์เสร็จแล้วส่งเมลล์ให้ นะคะขอบคุณคะพี่

พี่มินต์

จ๋า หวัดดีจ๊ะ

พ้อยวางสายโทรศัพท์ด้วยสีหน้าเครียดๆ

ฉาก 7 ประวัติ

ภายนอก / ทางเดิน มหาลัย / กลางวัน

พ้อยเดินตรงเข้าไปปิดมือเจที่จับมือผู้หญิงอีกคนหนึ่งอยู่ จากนั้นก็คว้าแก้วน้ำในมือเจขึ้นมา สาดใส่หน้าเจ แล้วพ้อยก็เดินหนีมา เจตามมาคุยทั้งคู่ทะเลาะกันแล้วเดินแยกกันไป

ฉาก 8 เริ่มไม่มันใจ

ภายนอก / ทางเดิน เดอะไนน์ / ตอนเย็น

พ้อยมาคุยงานที่สยามและกำลังเดินเพื่อขึ้นรถกลับบ้าน พ้อยเห็นเจและคิวดูอยู่ด้วยกัน พ้อยเลยโทรหาเจ เกร็บสาย

พ้อย

ฮัลโหลเจ ทำอะไรอยู่หรือ

ขณะที่พูดพ้อยก็มองตามทั้งคู่ เจและคิวยุคเดิน เจยื่นคุยโทรศัพท์ที่ใกล้ๆคิวดู

เจ

เรามาทำธุระอะพ้อย แลวๆเดอะไนน์

พ้อย

หรอจัน...เจคือ..

พ้อยเห็นคิวดูอะไรซักอย่าง แล้วเจก็รีบพูดขึ้นมา

เจ

พ้อยมีอะไรหรือเปล่า ถ้าไม่มีแค่นี้ก่อนนะเดี๋ยวเรากลับบ้าน

แล้วโทรหานะ

พ้อยยังไม่ทันตอบอะไร เจก็รีบวางสาย พ้อยมองตามจนเจและคิวดูหายไปแล้ว พ้อยมองโทรศัพท์และทำท่าตัดสินใจอะไรไม่ถูก พ้อยจึงกลับบ้าน

ฉาก 9 โถกหก

ภายนอก / ทางเดิน / ตอนเย็น

พ้อยกับเจกำลังเดินกลับบ้าน พ้อยมองมือเจและรู้สึกอยากจะจับเลขขยับมือของตัวเองจะไปจับ ตอนนั้นเองโทรศัพท์ของเจดังขึ้น เจล้วงมือหยิบโทรศัพท์และเดินไปคุยห่างๆ พ้อยพ้อยมองตามด้วยความสงสัยพอเจวางสายโทรศัพท์พ้อยก็ตามขึ้นมา

พ้อย

เมื่อกี้ใครโทรมาหอรอ

เจ

เพื่อนนะ

พ้อยเงิบซັกพักแล้วพุดออกไป

พ้อย

แล้วเมื่อวานไม่เห็นโทรหาเราเลย

เจ

โทษทีพ้อย พอดีถึงบ้านดึกอะเลยว่าง
พ้อยมองหน้าเจทั้งคู่เงิบซັกพัก พ้อยตามขึ้นด้วยเสียงเบาๆ

พ้อย

เจยังชอบเราอยู่ใช่ไหม

พ้อยทำหน้าที่ไม่มั่นใจ

เจ

ทำไมพ้อยถามแบบนี้อะ

พ้อย

เปล่าอะ เราแค่อยากรู้เฉยๆ
เจถอนหายใจแต่ไม่ตอบอะไร แล้วพุดขึ้นมาว่า

เจ

วันนี้เราไปส่งพ้อยไม่ได้นะ พอดีต้องไปถ่ายรูปต่ออะ

พ้อยพยักหน้ารับ

ฉาก 10 หงุดหงิด

ภายใน / ห้องพ้อย / กลางคืน

พ้อยนั่งอ่านหนังสืออยู่ในห้องของเธอ แต่เนื้อหาในหนังสือไม่เข้าหัวซັกนิด พ้อยพลิกหน้ากระดาษหนังสือไปมาอย่างหงุดหงิด เธอหันมองรูปที่ผนังที่แปะไว้ข้างๆกัน รูปหนึ่งเป็นรูปพ้อยกับคิ้วและอีกรูปเป็นรูปพ้อยกับเจ พ้อยดึงรูปทั้งสองใบออกมาเทียบกันและมองมันด้วยความสงสัยและไม่สบายใจเพิ่มมากขึ้นในใจของพ้อย

ฉาก 11 รักแรก

ภายนอก / ทางเดินระหว่างโรงอาหาร / กลางวัน

พ้อยกำลังเดินไปซื้อน้ำที่โรงอาหารฝั่งเล็กในช่วงพักกลางวัน เด็กผู้ชายคนหนึ่งเดินสวนกับเธอ พ้อยแอบหันไปมองหน้าเด็กผู้ชายคนนั้นจังหวะเดียวกันนั้นเค้ามองพ้อยกลับมาพอดี พ้อยรีบหลบสายตาแล้วยิ้มเขินๆ คิวสังเกตอาการผิดปกติของพ้อยจึงแซว

ฉาก 12 เหตุผลที่ไม่เชื่อใจ

ภายนอก / ทางเดินอาคารเรียน / กลางวัน

เด็กหญิงในชุดม.ปลายกำลังวิ่งขึ้นบันไดของอาคารเรียนด้วยใบหน้าที่ตื่นเตน ในมือของเธอมีดอกกุหลาบหนึ่งดอกที่ตั้งใจจะเอาไปให้รุ่นพี่ที่เธอแอบชอบ พ้อยกำลังเดินผ่านกำแพง ก็เห็นคิวยืนอยู่กับรุ่นพี่คนนั้นพ้อยรีบหลบหลังกำแพงและมองดูรุ่นพี่ยื่นดอกกุหลาบให้คิวทั้งคู่ยิ้มให้กัน พ้อยเดินลงจากบันไดและทิ้งดอกกุหลาบของเธอลงถึงขยะ

ฉาก 13 ห่างกันซักพักนะ

ภายนอก / เอเชียติก / กลางคืน

เจนัดพ้อยออกมาเพื่อเซอร์ไพรส์ครบรอบ 5 ปีที่ทั้งสองคนคบกันขณะที่พ้อยกำลังเดินไปที่ซิงช้าสวรรค์ของเอเชียติก พ้อยกดโทรศัพท์โทรหาเจ พ้อยมองไปรอบๆก็เห็นเจกับคิวเดินด้วยกัน เจรีบโทรศัพท์พ้อยพูดว่า

พ้อย

อยู่ไหนแล้ว

พ้อยยังคงมองที่เจกับคิว

เจ

เนี่ยๆถึงละ พ้อยอยู่ไหนเดี่ยวเดินไปหา

เจโบกมือลาคิว พ้อยหันหน้าไปมองทางอื่นด้วยความหงุดหงิด

พ้อย

เดินเกือบถึงซิงช้าสวรรค์แล้ว

เจมองเห็นพ้อย

เจ

อ้อ เค้า เราเห็นพ้อยละ

เจเดินเข้ามาหาพ้อย พ้อยถามขึ้นทันทีว่า

พ้อย

มาช้าจัง ทำอะไรอยู่หรือ

เจ

พอดีรดตึคนิดหน่อยอะ โทษที

ทั้งคู่เดินกันไปซั๊กพักพ้อยตัดสติงใจถามเจออกไป

พ้อย

มากับใครหรือ

เจเจียบไม่ตอบ พ้อยเลยพูดต่อ

เจ

พ้อยถามอะไรแปลกๆ เรามาเจพ้อยก็ต้องมาคนเดียวคิจะ
พอเจบอกแบบนี้พ้อยก็โกรธทันที

พ้อย

แต่เราเห็นเธอมากับคิ

เจเจียบ

พ้อย

เจ เราเคยบอกไปแล้วไม่ใช่หรือถ้ายังทำแบบนี้อีก เราเลิกกัน

เจ

พ้อย แต่นี่มันไม่ใช่

พ้อย

นั่นเพื่อนเรานะเว้ย

พ้อยเริ่มเสียงดัง เจเลยเริ่มโมโห

เจ

ก็เราทำงานพ้อยก็เห็นอยู่ แล้วพ้อยก็รู้ว่าคิเค้าทำงานที่เดียวกับเราอะ
เมื่อพ้อยได้ยินแบบนี้ก็เจียบซั๊กพัก ถอนหายใจแล้วพูดว่า

พ้อย

งั้นเราคงทำอะไรไม่ได้ใช่ไหม

เมื่อเจไม่ตอบอะไรพ้อยรู้สึกอยากจะร้องไห้

พ้อย

โอเค งั้นเราขออยู่คนเดียวซั๊กพักนะ

พุดพุดจบพ้อยก็เดินออกมา เจยังคงยืนนิ่งไม่พูดอะไรเขารู้สึกเหมือนถูกบอกเลิก
เขาอยากจะตามพ้อยไปคุยให้รู้เรื่อง แต่อีกความรู้สึกก็เหมือนว่าเขาต้องรอ รอให้พ้อยหายโกรธ
แล้วค่อยคุยกัน เข้าใจตัดสติงใจเดินจากไปอีกทาง

ฉาก 14

ภายใน / ห้องพ้อย / กลางคืน

พ้อยนั่งมองมือถือที่มีทั้งไลน์และ miss call จากเจพ้อยเปิดอ่านไลน์จากเจ

“พ้อยเรากลับมาคุยกันเหมือนเดิมได้ไหม ”

“นะครั้งเดียวก็ได้”

พ้อยพิมพ์ตอบไปว่า

“ไม่”

“เราอยากอยู่คนเดียว”

ด้วยความที่พ้อยยังคงโกรธเธอจึงไม่ยอมฟัง จากนั้นพ้อยก็ขว้างมือถือลง
งและอ่านหนังสือต่อ

ฉาก 15 แหวน

ภายนอก / ห้องพ้อย / ตอนเย็น

พ้อยกลับมาจากที่ทำงานพ้อยเจอกล่องวางไว้หน้าห้อง พ้อยหยิบกล่องขึ้นมาแล้วเปิด
ออกในห้องของเธอ ข้างในกล่องมีกล่องแหวนอยู่กับกระดาษโน้ต พ้อยเปิดดูก็พบแหวนสีเงินเรียบๆ
และกระดาษโน้ตเขียนไว้ว่า

“พ้อยครบรอบ 5 ปีแล้วนะ เราอยากให้พ้อยรับไว้ดูแลตัวเองดี
นะ จากเจ ”

พ้อยมีสีหน้างงและนึกย้อนไปถึงวันที่ ดิวยื่นคุยกับเจ พ้อยนึกถึงคำที่ดิ้วพูด

“ไม่รู้ดี ...แหวนมั่ง”

ก่อนเธอจะเอ่ยทักว่า

“ทำอะไรกันอยู่หรือ”

พ้อยเริ่มร้องไห้ออกมา

ฉาก 16 เหงา

ภายใน / ห้องพ้อย / กลางวัน

หญิงสาวกลับมาจากที่ทำงาน เธอนั่งลงบนเตียงอย่างเหนื่อยๆพลาถันมองไปรอบๆ
ห้องก่อนที่จะถอนหายใจออกมาภายในใจคิดว่า การอยู่คนเดียวบางทีมันก็เหงาเหมือนกันแฮะ
พ้อยหยิบมือถือของตัวเองขึ้นมาเปิดดูไลน์เธอเลื่อนดูชื่อไลน์ของเจและกดเปิดหน้าแชทมองมัน
ซ้กพักก็ปิดหน้าจอโทรศัพท์และวางมือถือลงก่อนจะเดินไปอาบน้ำ

ฉาก 17 Pocketbook

ภายใน / ห้องพ้อย / กลางวัน

โต๊ะทำงานที่ดูรกๆของหญิงสาวนักเขียนมักจะเป็นเป็นแบบนี้เสมอเมื่อเธองานยุ่ง
หญิงสาวกดอักษรตัวสุดท้ายบนแป้นพิมพ์จ้องมองที่หน้าจอโน้ตบุ๊กซ้กพัก แสงอาทิตย์ลอด
ผ่านผ้าม่านเข้ามา เธอบิดขี้เกียจไปมาแล้วลุกขึ้น ปฏิทินบอกปี พศ. 2556 เวลา 7 โมงเช้า

ฉาก 18 สิ่งที่ได้

ภายนอก / บ้านเจ / กลางวัน

เจเดินออกมาจากหน้าบ้านเจพัสดูเจเปิดดูเป็น pocketbook จากพ้อย

ฉาก 19 จุดเริ่มต้น

ภายนอก / ทางเดิน / กลางวัน

พ้อยกับเจเดินคุยกัน

เจ

จบไปอยากทำอะไรอะ

พ้อย

เราชอบอ่านหนังสือ คงเป็นนักเขียนมังงะ...ต้องเป็น
ช่างภาพแนวๆไซ้ใหม่

เจ

อืม คงต้องเป็นแบบนั้น

พ้อย

แล้วชอบถ่ายรูปอะไรมากที่สุดหรอ

เจ

คน

เจเงิบและมองพ้อย

พ้อย

ห๊ะ

พ้อยหันไปมองหน้างๆ

เจ

เนี่ย .....คนเนี่ย

เจและพ้อยหยุดเดิน เจยิ้มให้พ้อย

พ้อย

จิบปะเนี่ย

เจ

ก๊งัน...

บทถ่ายทำภาพยนตร์ (Shooting Script)

บทถ่ายทำภาพยนตร์
เรื่อง สิ่งที่ไม่เคยบอก
โดย สิริрад เจนจบจริง

ฉาก 1 คิดถึง

ภายใน / ห้องพี่อ้อย / กลางคืน

1.LS

พี่อ้อยพิมพ์งานอยู่ที่โต๊ะทำงาน

[Fade In]

2.MS

พี่อ้อยมองโน้ตบุ๊กอย่างเลื่อนลอย ชักพนักก็ลุกออกไป

Cut

3.CU

แก้วกาต้มน้ำวางลงบนโต๊ะ

Cut

4.CU

นาฬิกาบอกเวลา สี่ทุ่มครึ่ง

[Fade Out]

ฉาก 2 รู้จักกัน

ภายนอก / ทางเดิน ออฟฟิศ / ตอนเย็น

5.LS

พี่อ้อยเดินมาเจอคิวที่ทำงานของเธอ

[Fade In]

6.MS

พี่อ้อยเห็นคิวเดินมาตกใจและเอ๋อทักคิว

พี่อ้อย

คิว !!

คิว

อ้าว พี่อ้อย

Cut

7.MS

รับหน้าพ้อยคุยกับคิว

พ้อย
ไม่ได้เจอดังนาน เป็นไงมั่ง
คิว
สบายดีเกะๆ

พ้อย
อืมม ..แล้วมาทำอะไรแถวนี้

Cut

8.MS

รับหน้าคิวคุยหับพ้อย

คิว
พอดีได้งานใหม่ที่นี้อะ

Cut

9.LS

ทั้งสองคนยื่นคุยกัน

พ้อย
อ้ออ แล้วเป็นไงอะดิปะ
คิว
มันก็โอนะเก แต่ฉันก็เพิ่งเริ่มๆทำด้วยแหละ มันเลยยังไม่อะไรมากอะ

Cut

10.MS

เจกำลังเดินมาหาพ้อย

เจ
โทษทีพ้อยรอนานไหม
พ้อย
ไม่อะเพิ่งมาถึงเหมือนกัน

Cut

11.MS

เจมองหน้าพ้อยและคิว พอนึกขึ้นได้เลยพูดว่า

เจ
อ่าวคิว เออ พ้อยนี่คิวนะเพิ่งเข้ามาทำงาน

พ้อย

รู้แล้วๆ

Cut

12.MS

รับหน้าพ้อยตอบเจ

พ้อย

คิวเป็นเพื่อนเราตอนมัธยมอะ

เจ

อ้าวหรอ

Cut

13.LS

ทั้งสามคนยืนคุยกัน

พ้อย

อืมม แล้วนี่คิวว่างเปล่า ไปกินข้าวด้วยกันไหม

คิว

ไม่เป็นไรอะแกสองคนไปกันเลย พอดีงานยังไม่เสร็จอะ แล้วเจอกัน

Cut

14.LS

คิวพยักหน้าประมาณว่าไปกันเถอะ เจ พ้อยโบกมือลาคิวและเดินออกมา

[Fade Out]

ฉาก 3 ความลับของเจ

ภายนอก / ทางเดิน เอเชียทีก / กลางคืน

15.MS

บรรยากาศของเอเชียทีก

[Fade In]

16.MS

เจและคิวมาถ่ายงานที่เอเชียทีกเสร็จทั้งคู่กำลังเดินกลับ คิวก็หันไปมองชิงซ่าสวรรค์ แล้วพูดขึ้นมา

คิว

ชิงซ่าสวรรค์ที่นี่ใหญ่นะ ขึ้นไปคงเห็นทั้งกรุงเทพฯเลย เมื่อก่อนนะ ขึ้นไปกับพ้อยตามงานวัดอะสูงสุดยังไม่พื้นเต็นขายของเลย

Cut

17.MS

รับหน้าเจ

เจ

คิวชอบเล่นชิงช้าสวรรค์หรอ

Cut

18.MS

รับหน้าคิว

คิว

เราอะเฉยๆนะ แต่พ้อยชอบมากๆเลย

Cut

19.MS

รับหน้าเจ

เจ

จริงดิ

คิว

อืมม ทำไมหรอ..

Cut

20.MS

เจยกก่ล้องขึ้นมากคก็กดชัตเตอร์

Cut

21.MS

รับหน้าคิว

คิว

เฮ้ยทำอะไรเนี่ย !!

Cut

22.LS

เจพูดกับคิว

เจ

ก็.. ถ่ายรูปไป

พูดจบเจก็ยิ้มให้คิว

Cut

ฉาก 4 เกิดความสงสัย

ภายใน / ห้องพ้อย / กลางคืน

23.CU

ข้าวของในห้องของพ้อย

Cut

24.MS

พ้อยกำลังนั่งพิมพ์งานด้วยความเบื่อหน่าย

Cut

25.MS

หน้าจอโน้ตบุ๊กเปลี่ยนจากหน้างานเป็นfacebook

Cut

26.MS

รับหน้าพ้อยกำลังเลื่อนดูFacebook

Cut

27.MS

รับจอโน้ตบุ๊กfacebookมีรูปคิวปราภูขึ้นมา

Cut

28.MS

พ้อยมีสีหน้าเกิดความสงสัยจึงหยิบโทรศัพท์มากด

Cut

29.CU

หน้าจอมือถือพ้อยมีข้อความว่า

พ้อย

ไปไหนกับคิวมาหรือ

Cut

30.MS

เจนนั่งเล่นโน้ตบุ๊กอยู่แล้วเสียงโทรศัพท์ก็ดังขึ้น เจหยิบโทรศัพท์มาดูพร้อมพิมพ์ข้อความตอบกลับ

Cut

31.CU

รับหน้าจอจอโทรศัพท์พ้อยได้รับข้อความจากเจว่า

พอดีวันนี้ไปถ่ายงานมาที่เอเชียทีคนะ แล้วคิวเค้าเป็นผู้ช่วยเรา

Cut

32.MS

พ้อยมองข้อความด้วยสีหน้าเป็นกังวลนิดๆ

Cut

33.CU

หน้าจอโทรศัพท์ของพ้อย กำลังส่งสติ๊กเกอร์ให้เจ

Cut

34.MS

ใบหน้าพ้อยไม่ได้ยิ้มแฉ่งเหมือนในสติ๊กเกอร์

Cut

ฉาก 5 เข้าใจผิด

ภายนอก / ทางเดิน ออฟฟิศ / ตอนเย็น

35.MS

คิวและเจกำลังยืนคุยกันอยู่บริเวณทางเดินแถวออฟฟิศ

Cut

36.MS

พ้อยเดินเข้ามาหาทั้งคู่พร้อมกันทักว่า

พ้อย

ทำอะไรกันอยู่หรอ

Cut

37.MS

เมื่อพ้อยทักเข้ามาทั้งคู่เลยตกใจและนั่งเงียบ พ้อยจึงมองเจและคิวอย่างสงสัย
เจเลยรีบพูดออกไป

เจ

ไม่มีอะไรหรอกพ้อย นั่น เหย้.. คิวเราไปก่อนนะ

คิว

อืมๆๆ

Cut

ฉาก 6 คำเตือน

ภายใน / ห้องพ้อย / กลางคืน

38.LS

ขณะที่พ้อยกำลังจะเข้านอนโทรศัพท์ของพ้อยก็ดังขึ้น พ้อยรับสาย

พ้อย

ฮัลโหลคะ พี่มินต์

พี่มินต์

ฮัลโหลพ้อยนอนรึยัง

พ้อย

ยังคะพี่ มีอะไรรีเปล่าคะ

พี่มินต์

อ่อพี่จะบอกว่าคอลัมน์ของเดือนนี้ถ้าพิมพ์เสร็จแล้วส่งเข้าเมลล์พี่เลยนะ

พ้อย

โอเคคะพี่

พี่มินต์

โอเคจ้า ...เออพ้อยพี่ถามหน่อยสิ

พ้อย

คะพี่ ?

พี่มินต์

คือ ช่วงนี้พ้อยกับเจียงโอเคกันอยู่ใช่ไหม

Cut

39.MS

รับหน้าพ้อยใกล้ๆ

พ้อย

ก็...โอเคนะคะ ทำไมหอรอคะพี่

พี่มินต์

เปล่าๆไม่มีอะไรหอรอจ้า โอเคจ้้นพี่ไม่กวนละ

พ้อย

คะพี่ ยังไงเดี๋ยวพ้อยพิมพ์เสร็จแล้วส่งเมลล์ให้นะคะขอบคุณคะพี่

พี่มินต์

จ้า หวัดดีจะ

พ้อยวางสายโทรศัพท์ด้วยสีหน้าเครียดๆ

[Fade In]

ฉาก 7 ประวัติ

ภายนอก / ทางเดิน มหาลัย / กลางวัน

40.LS

พ้อยเดินตรงเข้าไปปิดมือเจที่จับมือผู้หญิงอีกคนหนึ่งอยู่ จากนั้นก็คว้าแก้วน้ำในมือเจขึ้นมา
สาดใส่หน้าเจ

Cut

41.LS

พ้อยก็เดินหนีมา เจตามมาคุยทั้งคู่ทะเลาะกันแล้วเดินแยกกันไป

[Fade Out]

42.MS

รับหน้าพ้อยที่กำลังนอนอยู่ มีสีหน้าเครียดๆ

Cut

ฉาก 8 เริ่มไม่มั่นใจ

ภายนอก / ทางเดิน เดอะไนน์ / ตอนเย็น

43.MS

พ้อยกำลังเดินเล่นอยู่ที่เดอะไนน์แล้วบังเอิญเห็นเจกับคิวเดินอยู่ด้วยกันพ้อยจึงโทรหาเจ

Cut

44.LS

เจกับคิวเดินอยู่เจรับโทรศัพท์

Cut

45.MS

รับหน้าพ้อยพูดโทรศัพท์

พ้อย

ฮัลโหลเจ ทำอะไรอยู่หรอ

Cut

46.MS

รับหน้าเจพูดว่า

เจ

เรามาทำธุระอะพ้อย แถวๆเดอะไนน์

Cut

47.MS

รับหน้าพ้อย

พ้อย

หรือจ้...เจคือ..

Cut

48.MS

รับคิวกำลังซื้ออะไรซักอย่างให้เจดู แล้วเจก็พูดว่า

เจ

พ้อยมีอะไรหรือเปล่า ถ้าไม่มีแค่นี้ก่อนนะเดี๋ยวเรากลับบ้าน
แล้วโทรหานะ

Cut

49.MS

รับหน้าพ้อยยังไม่ทันตอบอะไร เจก็รับวางสาย พ้อยมองตามจนเจและคิวดินหายไป

Cut

ฉาก 9 โททก

ภายนอก / ทางเดิน / ตอนเย็น

50.CU

พ้อยกับเจกำลังเดินกลับบ้าน พ้อยมองมือเจและรู้สึกอยากจะจับเลยขยับมือของตัวเอง
จะไปจับ ตอนนั้นเองโทรศัพท์ของเจดังขึ้น เจล้วงกระเป๋าหยิบโทรศัพท์

Cut

51.MS

เจคุยโทรศัพท์ พ้อยมองตามอย่างเงิบๆพอเจวางสายพ้อยก็ถามขึ้นว่า

พ้อย

เมื่อกี้ใครโทรมาหรอ

เจ

เพื่อนนะ

พ้อยเงิบซ้กพักแล้วพุดออกไป

พ้อย

แล้วเมื่อวานไม่เห็นโทรหาเราเลย

Cut

52.MS

รับหน้าเจ

เจ

โทษที่พ้อย พอดีถึงบ้านดึกอะเลยง่วง

Cut

53.MS

พ้อยมองหน้าเจทั้งคู่เงิบซ้กพัก พ้อยถามขึ้นด้วยเสียงเบาๆ

พ้อย

เจยังชอบเราอยู่ใช่ไหม

Cut

54.MS

รับหน้าเจหันมาตอบพ้อยด้วยความสงสัย

เจ

ทำไมพ้อยถามแบบนี้อะ

Cut

55.MS

รับหน้าพ้อย

พ้อย

เปล่าอะ เราแค่อยากรู้เฉยๆ

Cut

56.MS

เจถอนหายใจแต่ไม่ตอบอะไร แล้วพุดขึ้นมาว่า

เจ

วันนี้เราไปส่งพ้อยไม่ได้นะ พอดีต้องไปถ่ายรูปต่ออะ

Cut

57.MS

พ้อยพยักหน้ารับ

Cut

ฉาก 10 หงุดหงิด

ภายใน / ห้องพ้อย / กลางคืน

58.LS

พ้อยนั่งอ่านหนังสืออยู่ในห้องของเธอ แต่เนื้อหาในหนังสือไม่เข้าหัวซักนิด พ้อยพลิกหน้ากระดาษหนังสือไปมาอย่างหงุดหงิด เธอหันมองรูปที่ผนังจากนั้นก็เดินไปดูใกล้ๆ

Cut

59.MS

พ้อยดึงรูปทั้งสองใบออกมาเทียบกันและมองมัน ความสงสัยและไม่สบายใจเพิ่มมากขึ้นในใจของพ้อย

[Fade In]

ฉาก 11 รักแรก

ภายนอก / ทางเดินระหว่างโรงอาหาร / กลางวัน

60.MS

พ้อยกำลังเดินไปซื้อน้ำที่โรงอาหารฝั่งเล็กในช่วงพักกลางวัน เด็กผู้ชายคนหนึ่งเดินสวนกับเธอ

Cut

61.MS

พ้อยแอบหันไปมองหน้าเด็กผู้ชายคนนั้นจังหวะเดียวกันนั้นเค้ามองพ้อยกลับมาพอดี พ้อยรีบหลบสายตาแล้วยิ้มเงินๆ

Cut

62.MS

คิวสังเกตอาการผิดปกติของพ้อยจึงแซว

Cut

ฉาก 12 เหตุผลที่ไม่เชื่อใจ

ภายนอก / ทางเดินอาคารเรียน / กลางวัน

63.MS

บรรยากาศในโรงเรียน

Cut

64.MS

เด็กหญิงในชุดม.ปลายกำลังวิ่งขึ้นบันไดของอาคารเรียนด้วยใบหน้าที่ตื่นเต้นในมือของเธอมีดอกกุหลาบหนึ่งดอก

Cut

65.MS

พ้อยกำลังเลียวฟันกำแพง ก็เห็นควีนอยู่กับรุ่นพี่คนนั้น

Cut

66.MS

รุ่นพี่ยื่นดอก กุหลาบให้ควีนทั้งคู่ยิ้มให้กัน

Cut

67.MS

รับหน้าพ้อยแสดงอาการผิดหวังมาก

Cut

68.MS

พ้อยเดินลงจากบันไดและทิ้งดอกกุหลาบของเธอ

[Fade Out]

ฉาก 13 ห่างกันซักระยะ

ภายนอก / เอเชียติก / กลางคืน

69.LS

บรรยากาศเอเชียติก

Cut

70.LS

เจและควีนกำลังเดินคุยกัน

Cut

71.MS

พ้อยเห็นทั้งคู่เดินมาด้วยกันจึงรู้สึกหงุดหงิดมาก พ้อยกดโทรศัพท์โทรหาเจ

Cut

72.MS

เจรับโทรศัพท์

Cut

73.MS

พ้อยพูดโทรศัพท์

พ้อย

อยู่ไหนแล้ว

พ้อยยังคงมองที่เจอกับควีน

Cut

74.MS

เจตอบกลับ

เจ
 เนี่ยถึงละ พ้อยอยู่ไหนเดี๋ยวจนไปหา
 เจโบกมือลาคิว

Cut

75.MS

พ้อยหันหน้าไปมองทางอื่นด้วยความหงุดหงิด
 พ้อย
 เดินเกือบถึงชิงช้าสวรรค์แล้ว

Cut

76.LS

เจเดินมาหาพ้อย พ้อยถามเจทันที
 พ้อย
 มาช้าจัง ทำอะไรอยู่หรือ
 เจ
 พอดีรดตึคนิดหน่อยอะ โทษทีๆ

Cut

77.MS

พ้อยถามต่อ
 พ้อย
 มากับใครหรือ

Cut

78.MS

รับหน้าเจ
 เจ
 พ้อยถามอะไรแปลกๆ เรามาเจอพ้อยก็ต้องมาคนเดียวดิคะ

Cut

79.MS

พอเจบอกแบบนี้พ้อยก็โกรธทันที
 พ้อย
 แต่เราเห็นเธอมากับคิว
 พ้อย
 เจ เราเคยบอกไปแล้วไม่ใช่หรือถ้ายังทำแบบนี้อีก เราเลิกกัน

- เจ
 พ้อย แต่เนี้ยมันไม่ไชนะ
 พ้อย
 นันเพื่อนเรานะเว้ย
- 80.MS
 รับหน้าเจ
 เจ
 ก็เราทำงานพ้อยก็เห็นอยู่ แล้วพ้อยก็รู้ว่าคิวเค้าทำงานที่เดียวกับเราอะ
- 81.MS
 รับหน้าพ้อย
 พ้อย
 งั้นเราคงทำอะไรไม่ได้ใช่ไหม
 พ้อย
 โอเค งั้นเราอยู่คนเดียวซักพักนะ
- 82.MS
 รับหน้าเจเห็นพ้อยเดินหนีไป เข้าพยายามเรียกแต่ไม่เป็นผล
- ฉาก 14
 ภายใน / ห้องพ้อย / กลางคืน
- 83.LS
 พ้อยนั่งอ่านหนังสือในห้องนอน โทรศัพท์ดังขึ้นพ้อยหยิบมาดูแล้วกดปิดเสียง
- 84.CU
 หน้าจอโทรศัพท์เป็นชื่อเจโทรเข้า พ้อยกดปิดเสียงอีกรอบ
- 85.MS
 พ้อยอ่านหนังสือต่อก็มีเสียงไลน์ดังขึ้นพ้อยกดอ่าน

Cut

Cut

Cut

Cut

Cut

Cut

86.CU

หน้าจอโทรศัพท์

“พ้อยเรากลับมาคุยกันเหมือนเดิมได้ไหม ”

“นะครั้งเดียวก็ได้”

พ้อยพิมพ์ตอบไปว่า

“ไม่”

“เราอยากอยู่คนเดียว”

Cut

87.MS

พ้อยวางโทรศัพท์ทิ้งแล้วอ่านหนังสือต่อ

Cut

ฉาก 15 แหวน

ภายใน / ห้องพ้อย / ตอนเย็น

88.LS

พ้อยกลับมาจากที่ทำงานพบกล่องของขวัญกล่องเล็กวางอยู่ในบ้านพ้อยหยิบมันแล้วเดินเข้าห้อง

Cut

89.MS

พ้อยนั่งลงที่เตียงพร้อมเปิดกล่องของขวัญ

Cut

90.CU

ภายในกล่องมีกล่องแหวนและกระดาษโน้ตอยู่หนึ่งใบเขียนว่า

“พ้อยครบรอบ 5 ปีแล้วนะ เราอยากให้พ้อยรับไว้ดูแลตัวเองดีๆนะ จากเจ ”

Cut

91.MS

พ้อยค่อยๆเปิดกล่องแหวนออก

Cut

92.MS

เจและคิวยืนคุยกันที่ทางเดินแถวออฟฟิศ

คิว

“ไม่รู้คิ...แหวนมั้ง”

Cut

93.MS

เจกำลังเอาแหวนใส่กล่อง

Cut

94.MS

พ้อยหยิบแหวนสีเงินเรียบออกมาจากกล่อง

Cut

95.MS

รับหน้าพ้อย ร้องไห้

Cut

ฉาก 16 เหงา

ภายใน / ห้องพ้อย / กลางวัน

96.LS

พ้อยเดินเข้าห้องและนั่งลงบนเตียง

Cut

97.MS

พ้อยหยิบมือถือขึ้นมาดู

Cut

98.CU

หน้าจอมือถือ พ้อยเปิดหน้าแชทไลน์ของเจและเลื่อนดู

Cut

99.MS

พ้อยทำหน้าที่เสิร์ฟแล้วลุกขึ้นเดิน

Cut

ฉาก 17 Pocketbook

ภายใน / ห้องพ้อย / กลางวัน

100.MS

ของต่างๆในห้องพ้อย

Cut

101.MS

พ้อยกำลังนั่งพิมพ์งานดูใบหน้าว่างๆจากนั้นก็ปิดหน้าจอโน้ตบุ๊กลงมาแล้วลุกขึ้นเดินออกจากห้อง

Cut

ฉาก 18 สิ่งที่ได้

ภายนอก / บ้านเจ / กลางวัน

102.LS

เจยืนอยู่หน้าบ้านพร้อมกล่องไปรษณีย์เล็กๆ เจเปิดมันออก

Cut

103.CU

ภายในกล่องเจพบหนังสือเล่มหนึ่ง

Cut

ฉาก 19 จุดเริ่มต้น

ภายนอก / ทางเดิน / กลางวัน

104.MS

พ้อยกับเจเดินคุยกัน

เจ

จบไปอยากทำอะไรอะ

พ้อย

เราชอบอ่านหนังสือ คงเป็นนักเขียนมังง์ เจละ...ต้องเป็น
ช่างภาพแนวๆไซ้ใหม่

เจ

อืม คงต้องเป็นแบบนั้น

พ้อย

แล้วชอบถ่ายรูปอะไรมากที่สุดหรอ

เจ

คน

เจเงยบและมองพ้อย

พ้อย

ห๊ะ

พ้อยหันไปมองหน้างๆ

เจ

เนี่ย .....คนเนี่ย

เจและพ้อยหยุดเดิน เจยิ้มให้พ้อย

จิบปะเนี่ย

พ้อย

กงจั้น...

เจ

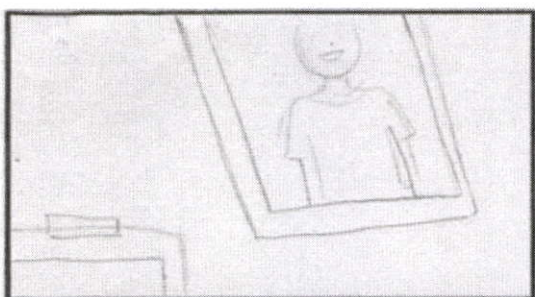
[Fade Out]

Storyboard

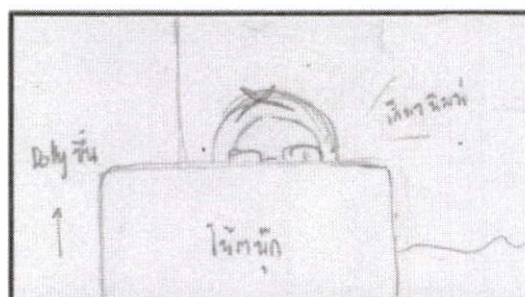
Production : ส้ม

Title : สิ่งที่ไม่เคยบอก

Director : ศิรดา เจนจบจริง

ภาพ : INS รูปถ่ายที่ผนังในห้องนอนของพ็อง
เสียง : Voice over พ็อง "อะไรคือเหตุผลที่ทำให้คนเรารักกัน"

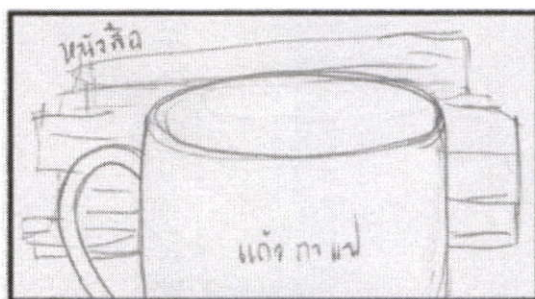
ภาพ : MS พ็องกำลังพิมพ์บางอย่างลงไนท์บุ๊ก
เสียง : พิมพ์ไนท์บุ๊ก

ภาพ : CU ใบหน้าของพ็องแสดงความเศร้าหมอง
เสียง : Voice over พ็อง "เราอาจจะเจอกับคนที่ทำให้เรารู้สึกดี"

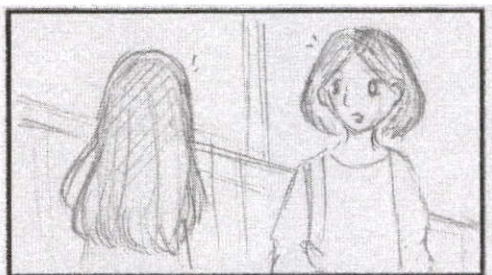
ภาพ : MS ด้านหลังพ็องให้เห็นพื้นที่ภายในห้อง
เสียง : Voice over พ็อง "แต่ฉันอาจจะไม่ใช่ความรักจริงๆ"

ภาพ : CU พ็องวางแก้วกาแฟลงบนโต๊ะ
เสียง : แก้วกระทบโต๊ะ

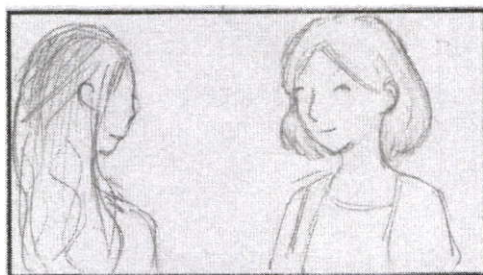

ภาพ : MS พ็องกำลังเดินไปหาสถานที่ทำงาน
เสียง : -

ภาพ : MS พ้อยหันมาเห็นคิ้ว

เสียง : พ้อย “อ้าว... คิ้ว”

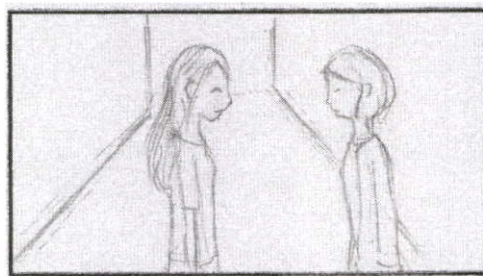
ภาพ : MS รับหน้าพ้อยตอนคิ้วหันมา

เสียง : คิ้ว “เฮ้ยยย...พ้อย”

ภาพ : MS รับหน้าคิ้ว

เสียง : พ้อย “เป็นยังไงบ้างไม่ได้เจอกันตั้งนาน”

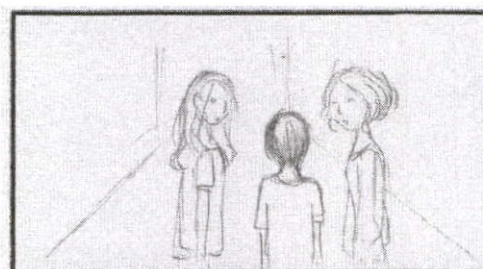
ภาพ : LS พ้อยกับคิ้วยืนคุยกัน

เสียง : คิ้ว “ก็สบายดีอะแก”

ภาพ : MS รับหน้าคิ้ว

เสียง : พ้อย “แล้วนี่มาทำอะไรแถวนี้”

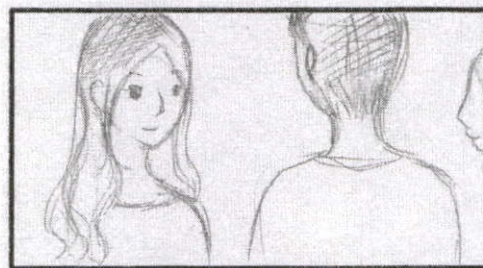
ภาพ : LS เจเดินมาหาพ้อยกับคิ้ว

เสียง : เจ “โทยที่พ้อยรอนานไหม”

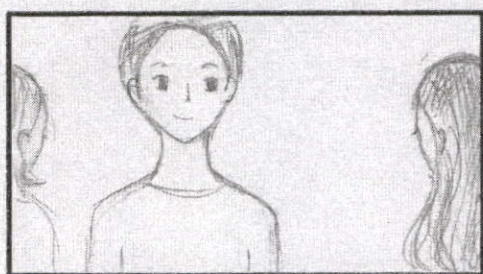
ภาพ : MS รับหน้าพ้อย

เสียง : พ้อย “ไม่นานๆ”

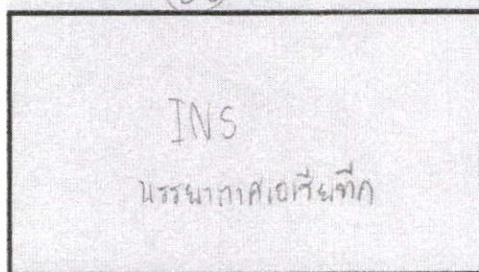

ภาพ : MS รับหน้าคิ้ว

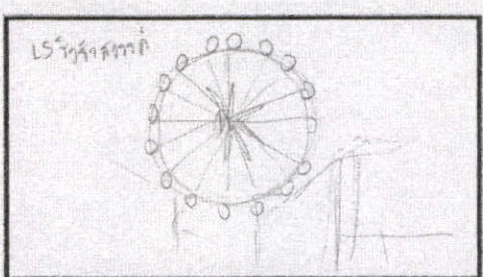
เสียง : เจ “พ้อยนี่คิ้วนะ ...คิ้ว นี่พ้อยแฟนเราเอง”

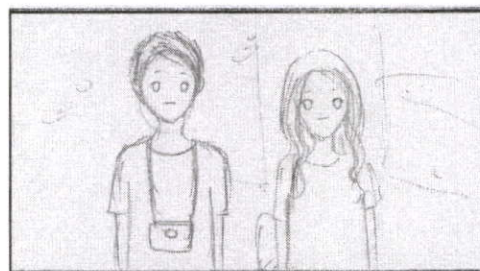
ภาพ : MS รับหน้าเจมองดิวิ
เสียง : พ้อย “จั้นไปก่อนนะดิวิ”

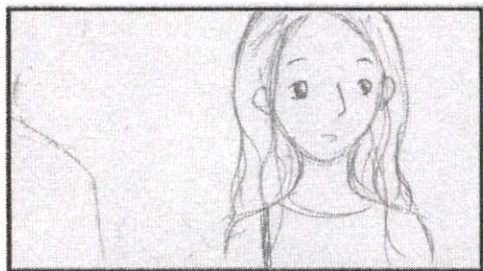
ภาพ : INS บรรยากาศของเอเชียทริค
เสียง : เสียงบรรยากาศ

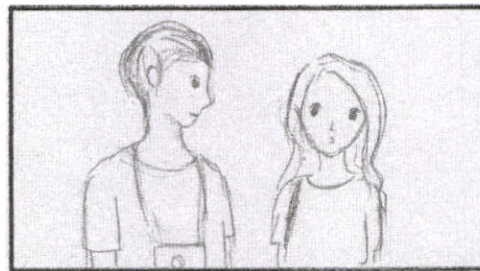
ภาพ : INS ชิงช้าสวรรค์
เสียง : เสียงบรรยากาศ

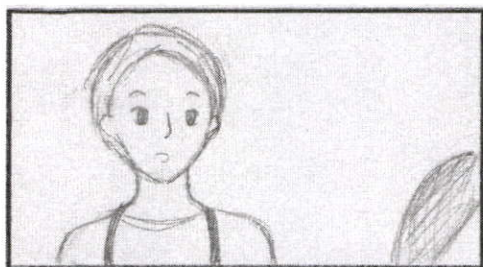
ภาพ : LS ดิวกับเจด้วยกัน
เสียง : ดิว “ชิงช้าสวรรค์ที่นี่ใหญ่นะอะ”

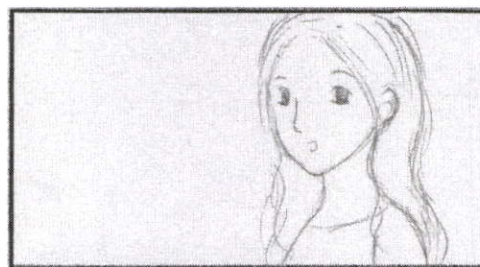
ภาพ : MS รับหน้าเจ
เสียง : ดิว “เมื่อก่อนเราเคยเล่นกับพ้อยตามงานวัด”

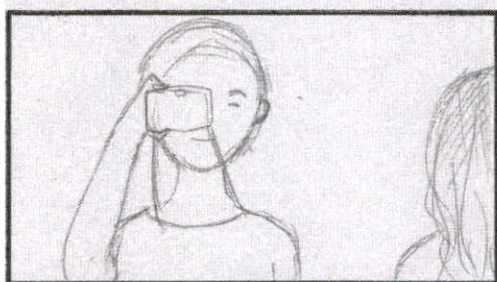
ภาพ : MS ดิวและเจกำลังเดินคุยกัน
เสียง : ดิว “ยังไม่พ้นเด็นท์ชายของเลข”

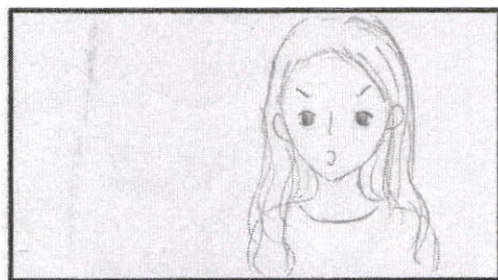
ภาพ : MS รับหน้าเจ
เสียง : เจ “ดิวิชอบเล่นชิงช้าสวรรค์หรอ”

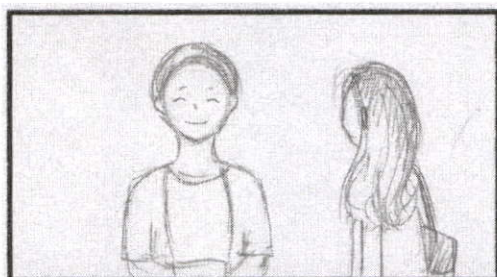
ภาพ : MS รับหน้าดิวิ
เสียง : ดิว “เราอะแฉยๆนะ แต่พ้อยชอบมากเลย”

ภาพ : MS เจกกกล้องเตรียมถ่ายรูปคิว
เสียง : เจ “คิว!!”

ภาพ : MS รับหน้าคิว
เสียง : คิว “ทำอะไรเนีย!!”

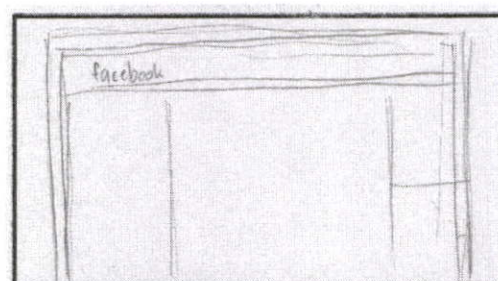
ภาพ : LS เจอเอ็มให้คิว
เสียง : เจ “แค่ถ่ายรูปเฉยๆ”

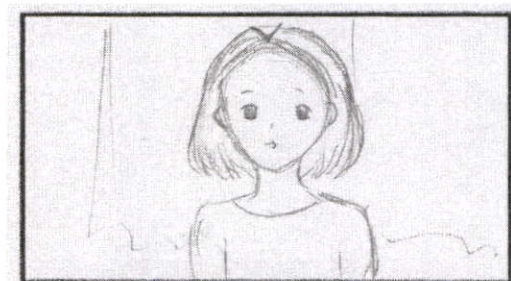
ภาพ : LS พ้อยกำลังพิมพ์งานในห้องนอน
เสียง : พิมพ์คีย์บอร์ด

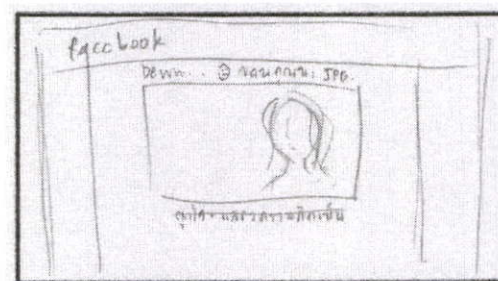
ภาพ : MS รับหน้าพ้อยมีสีหน้าเบื่อหน่าย
เสียง : คลิกเมาส์

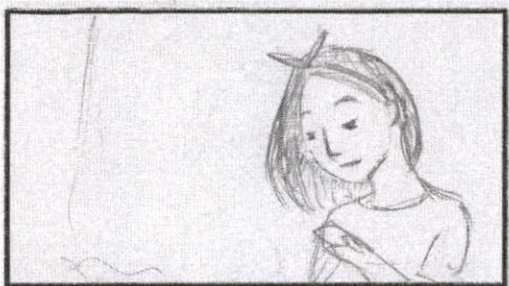
ภาพ : CU หน้าจอโน้ตบุ๊ก
เสียง : พิมพ์คีย์บอร์ด

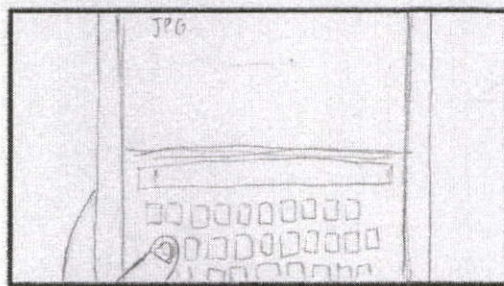
ภาพ : MS รับหน้าพ้อยมีสีหน้าแปลกใจ
เสียง : -

ภาพ : CU หน้าจอโน้ตบุ๊กพ้อยเห็นรูปคิวที่เจโพสต์
เสียง : คนตรีประกอบ

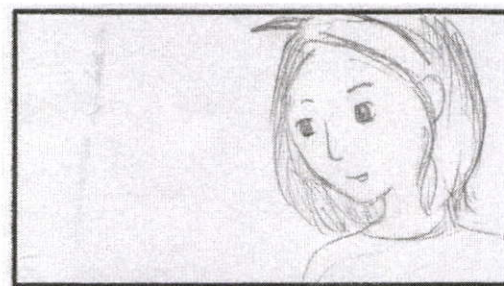
ภาพ : MS พ้อยหยิบมือถือขึ้นมาไลน์หาเจ
เสียง : พิมพ์ไลน์

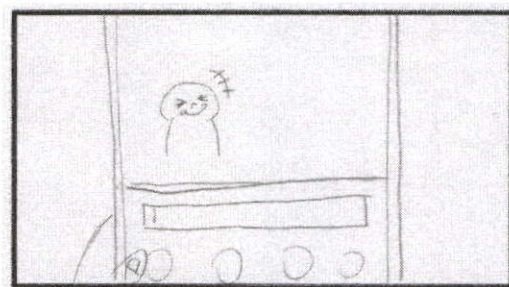
ภาพ : CU หน้าจอมือถือของพ้อย
เสียง : พิมพ์ไลน์

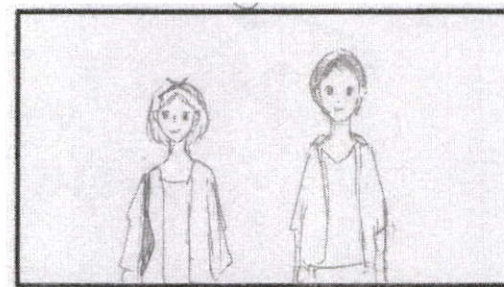
ภาพ : MS พ้อยกำลังพิมพ์ไลน์
เสียง : พิมพ์ไลน์

ภาพ : CU พ้อยมีสีหน้าไม่สบายใจ
เสียง : ดนตรีประกอบ

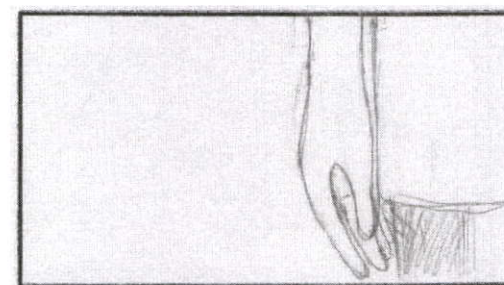
ภาพ : CU หน้าจอมือถือ
เสียง : ดนตรีประกอบ

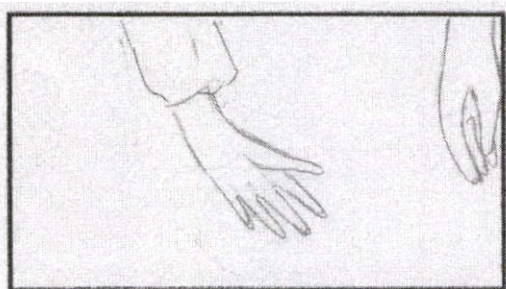
ภาพ : LS พ้อยและเจกำลังเดินกลับบ้าน
เสียง : -

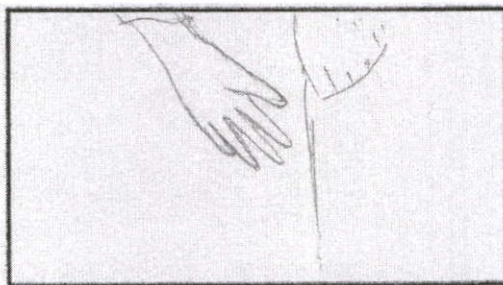
ภาพ : MS พ้อยมือที่มึงของเจ
เสียง : -

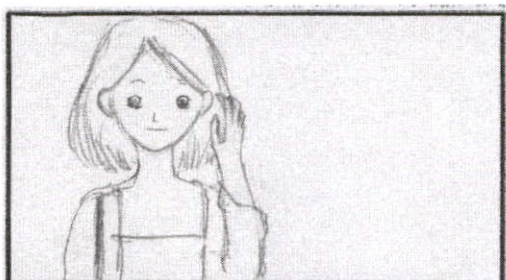
ภาพ : CU มือของเจ
เสียง : -

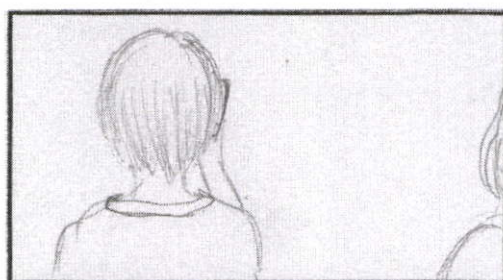
ภาพ : CU มือพี่อยกำลังเอื้อมไปจับมือเจ
เสียง : -

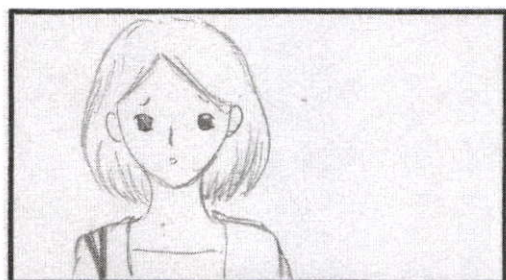
ภาพ : เจเอามือล้วงกระเป๋าเพื่อหยิบโทรศัพท์
เสียง : โทรศัพท์ดัง

ภาพ : MS รับหน้าพี่อย
เสียง : เจ “ฮัลโหล...”

ภาพ : MS ด้านหลังของเจ
เสียง : เจ “โอเคๆ ได้ๆ”

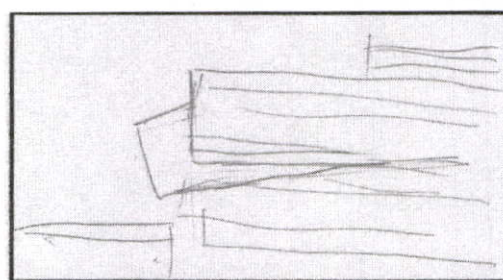
ภาพ : พี่อยมีสีหน้าแปลกใจ
เสียง : -

ภาพ : MS พี่อยนั่งพิมพ์งานในห้องนอน
เสียง : -

ภาพ : MS พี่อยมีสีหน้าเครียด
เสียง : -

ภาพ : INS กองหนังสือบนโต๊ะ
เสียง : คนตรีประกอบ

บทที่ 4

ขั้นตอนการผลิตภาพยนตร์

ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre-production)

การคัดเลือกนักแสดง (Casting)

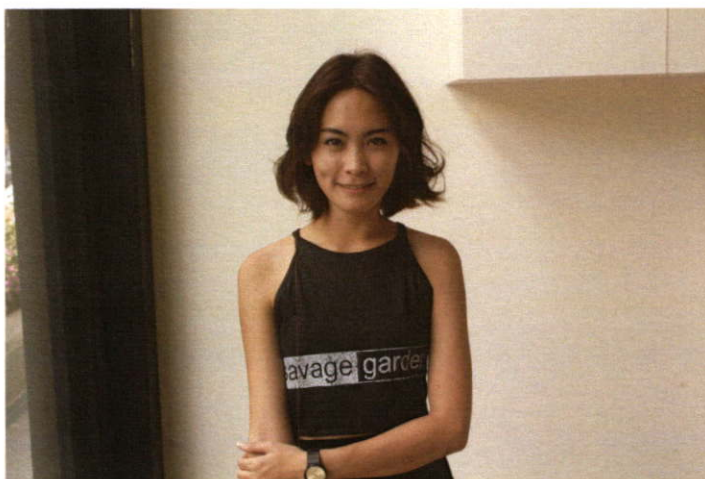
การคัดเลือกนักแสดงอันดับแรกนั้นพิจารณาจาก บุคลิก รูปร่าง หน้าตา อายุหรือวัยที่ใกล้เคียงกับคาแรคเตอร์ตัวละครตามบทภาพยนตร์ที่วางเอาไว้ ต่อมาคือนักแสดงสามารถเล่นหรือเข้าถึงบทบาทการเป็นตัวละครตัวนั้นๆ ได้อย่างดี

ตัวละครที่ 1 เจ สวมบทโดย วสุธร วงษ์จินดา นักแสดงนำฝ่ายชาย ข้าพเจ้าต้องการผู้ชายที่ดูสดใส ร่าเริง อารมณ์ดี ขี้เล่น ตัวสูง มีลักษณะและบุคลิกภายนอกโดยรวมแล้วสามารถที่จะดึงดูดเพศตรงข้ามได้ง่าย

ภาพที่ 3 เจ สวมบทโดย วสุธร วงษ์จินดา

ตัวละครที่ 2 พ้อย สวมบทโดย ฉัฐฎา เขาวะวนิชย์ นักแสดงนำฝ่ายหญิง ต้องการผู้หญิงที่แต่งตัวทันสมัย เป็นคนที่ดูภายนอกแล้วไม่ต้องสวยมากแต่ดูแล้วมีเสน่ห์อารมณ์ประมาณว่ายิ่งพอได้รู้จักแล้วยิ่งดูน่ารักขึ้นไปอีก บุคลิกรูปร่างเล็กดูแล้วน่าปกป้อง เป็นคนที่ดูภายนอกสดใส ร่าเริงแต่จริงๆแล้วก็ เป็นคนที่เก็บความรู้สึกเศร้าๆไว้ภายใต้รอยยิ้ม

ภาพที่ 4 พ้อย สวมบทโดย ฉัฐฎา เขาวะวนิชย์

ตัวละครที่ 3 คิว สวมบทโดย ชุติมา ชินอนุภาพ นักแสดงเสริมฝ่ายหญิงเป็นเพื่อนนางเอกต้องการบุคลิกที่ตรงข้ามกับนางเอก คือเป็นผู้หญิงที่มองแล้วดูสวยแต่ออกแนวลุขๆ สามารถดูแลตัวเองได้ เป็นคนที่มีเชื่อมั่นในตัวเอง ร่าเริง สนุกสนานเฮฮา ภูมิใจชีวิตชีวา และเป็นคนที่ดูทำทางแล้วสามารถเข้ากับเพศตรงข้ามได้ง่าย

ภาพที่ 5 คิว สวมบทโดย ชุติมา ชินอนุภาพ

การออกแบบเครื่องแต่งกาย(Costume)

สำหรับการแต่งกายของตัวละครในเรื่องจะเป็นไปตามลักษณะบุคลิกของตัวเอง และตามคาแรคเตอร์ของตัวละครที่แตกต่างกันทุกตัวละครจะแต่งตัวทันสมัยเหมาะกับกิจกรรมที่แต่ละคนกำลังทำอยู่

เจและดิวิ

เจเป็นช่างภาพและดิวิเป็นผู้ช่วยเจดังนั้นเสื้อผ้าของทั้งสองคนนี้ จึงออกมาคล้ายๆกัน เพราะทั้งสองคนต้องออกไปทำงานข้างนอกบ่อยๆ จึงต้องใส่เสื้อผ้าที่ดูทะมัดทะแมงเหมาะกับงานที่ไม่ได้นั่งอยู่กับที่ทั้งวัน เสื้อผ้าส่วนใหญ่ของดิวิและเจจึงเป็นเสื้อยืดกางเกงยีนส์ที่ทำให้สะดวกในการทำงาน

ภาพที่ 6 ภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์เรื่อง สิ่งที่ไม่เคยบอก ชุดทำงานของเจและดิวิ

พ้อย

เป็นนักเขียนเสื้อผ้าจะเป็นแนวผู้หญิงที่ทันสมัยแต่งตัวตามเทรนด์แฟชั่นต่างๆไปแต่เนื่องจากงานของพ้อยส่วนใหญ่จะทำอยู่กับบ้านจะออกไปข้างนอกก็ตอนที่ไปส่งงานเท่านั้น ดังนั้นชุดของพ้อยที่เห็นในภาพยนตร์ส่วนใหญ่จะเป็นชุดนอน และสีเสื้อผ้าของพ้อยจะเน้นที่สีขาว เทา ดำ หรือสีหม่นๆตามสภาพอารมณ์ของพ้อยที่เป็นสาวขี้เหงาและคิดมาก ส่วนชุดทำงานจะเน้นเป็นเดรสไม่ก็กระโปรงพ้อยจะไม่ใส่กางเกงขายาวเพราะต้องการอยากให้พ้อยดูเป็นผู้หญิงที่ดูน่ารัก น่าปกป้อง และน่าทะนุถนอม

ภาพที่ 7 ภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์เรื่อง สิ่งที่ไม่เคยบอก ชุดนอนของพ้อย

ภาพที่ 8 ภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์เรื่อง สิ่งที่ไม่เคยบอก ชุดทำงานของพ้อย

ชุดนักเรียนม.ปลาย

เป็นฉากในความทรงจำสมัยม.ปลายที่แสนเจ็บปวดของพ้อย ที่ต้องผิดหวังกับรักครั้งแรก เพราะรุ่นพี่ที่เธอแอบชอบนั้นกลับไปชอบคิวเพื่อนของเธอเอง เป็นเหตุผลที่พ้อยยังคงระแวงคิวตอนที่คิวและเจอยู่ใกล้ๆกัน

ภาพที่ 9 ภาพตัวอย่างจากภาพยนตร์เรื่อง สิ่งที่ไม่เคยบอก พ่อยและดิวในชุดนักเรียน

สถานที่ถ่ายทำ (Location)

ทางเดินที่ทำงานของเจและดิว

สถานที่ที่เลือกใช้ในการถ่ายทำคือทางเดินบริเวณ RCA สาเหตุที่เลือกเพราะเป็นแหล่งที่คนทำงานจริงๆได้บรรยายกาศของคนทำงาน ข้าพเจ้าชอบที่เป็นทางเดินโล่งๆยาวไปเรื่อยๆเมื่อมองดูนานๆแล้วให้ความรู้สึกเหงา เหมือนอยู่คนเดียว แลมยังสะดวกในการถ่ายทำ เพราะไม่ต้องทำเรื่องขอใช้สถานที่จะถ่ายได้นานเท่าไรก็ได้แล้วแต่การกำหนดแสงของเรา เพราะใช้แสงธรรมชาติ เรื่องคนก็ไม่มีมารบกวนที่เห็นเดินมากที่สุคก็มียามกับแม่บ้าน ส่วนเสียงรบกวนจะมีแค่เสียงเครื่องระบายความร้อนของแอร์และมอเตอร์ไซด์บนถนนที่ผ่านไปมาเท่านั้น

ภาพที่ 10 ทางเดินออฟฟิศ RCA

ASIATIQUE The Riverfront

สาเหตุที่เลือกเพราะข้าพเจ้าต้องการสถานที่ที่เป็นบรรยากาศของแหล่งท่องเที่ยวในกรุงเทพฯ ที่ดูแล้วครึกครื้น สนุกสนานเต็มไปด้วยผู้คน ที่มาเป็นครอบครัว หรือคู่รักและคู่เป็นสถานที่ที่เหมาะสมกับการทำงานของเจที่เป็นช่างภาพ ขั้นตอนการขอสถานที่หลังจากที่ข้าพเจ้าได้มาดูสถานที่แล้วก็ถ่ายรูปเก็บไว้แล้วข้าพเจ้าก็ได้ไปค้นหาเบอร์โทรศัพท์ของเอเชียทริคในอินเทอร์เน็ต เพื่อติดต่อขอใช้ถ่ายงาน ข้าพเจ้าก็โทรไปตามพนักงานบอกว่าให้ส่งจดหมายเป็นจากมหาลัยมา โดยระบุอย่างละเอียดด้วยว่าใช้ทีมงานทั้งหมดกี่คน ถ่ายด้วยอุปกรณ์อะไรบ้างและถ่ายวันไหนเวลาอะไรตั้งแต่กี่โมงถึงกี่โมงพอข้าพเจ้าได้จดหมายมาเสร็จก็สแกนส่งเรื่องไปทางเมลล์ หลังจากนั้นซัฟฟักก็ได้รับเมลล์ตอบกลับพร้อมลายเซ็นอนุญาตให้ถ่ายได้ วันถ่ายจริงๆ มีปัญหาเรื่องคนเดินสวนเยอะมากจึงต้องให้เพื่อนๆ ช่วยกันคนให้ และมีปัญหาเรื่องไฟที่ประดับตามอาคารและทางเดิน คือตอนแรกจะไปไฟเป็นสีๆดวงเล็กแบบไฟคริสมาสแต่วันที่ไปถ่ายจริงๆ เป็นช่วงเทศกาลตรุษจีนไฟคริสมาสจึงกลายเป็นโคมไฟสีแดงจึงเก็บอินเส็จมาได้น้อย และเรื่องเสียงก็มียเสียงรบกวนของบรรยากาศเยอะมากไปปนกับเสียงพูดของนักแสดงเพราะใช้โวลต์ในการเก็บเสียง ซึ่งไมค์บูมที่เอาไปใช้นั้นอัดแล้วเสียงเบามากปัญหานี้จึงมาหนักที่การตัดต่อต้องเกลี่ยเสียงให้มันเสมอกัน ข้าพเจ้าไม่ได้จัดแสงใช้เพียงไฟ led ติดบนกล้องเท่านั้นซึ่งก็เป็นตัวช่วยที่ดีมาก

ภาพที่ 11 ทางเดิน ASIATIQUE The Riverfront

โรงเรียนมัธยม

สถานที่ที่เลือกใช้ในการถ่ายทำ คือ โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า ที่เลือก ร.ร. นี้ เพราะเคยเป็นศิษย์เก่ามาก่อนจึงง่ายต่อการทำเรื่องขอสถานที่ เป็นสถานที่ที่นางเอกออกหักจากรักครั้งแรกเพราะรุ่นพี่ที่เธอแอบชอบกลับไปชอบเพื่อนของเธอเอง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนี้จึงทำให้นางเอกไม่เชื่อใจเพื่อนของเธอ 100% ขั้นตอนการขอใช้สถานที่ ก็เหมือนเดิมทำจดหมายขอใช้สถานที่จากทางมหาลัย ระบุจำนวนทีมงาน อุปกรณ์ทั้งหมดว่ามีอะไรบ้าง เสร็จแล้วก็รอเรื่องจากร.ร. เช่นต่อนุญาต วันที่ถ่ายจริงๆมีปัญหารองนักแสดงสมทบที่เป็นเอ็กคร้า คือวันนั้นเด็กผู้ชายม.5-ม.6ยังไม่กลับมาจากค่ายรด. ทำให้เหลือแต่เด็กม.4และม.6บางส่วนที่ไม่ได้เรียนรด. ส่วนใหญ่เด็กม.4 บุคลิกก็ดูดีไปแต่วันนั้นโชคไม่ดีได้เด็กม.6 ที่ไม่ได้เรียนรด. และเด็กผู้หญิงอีก 5-6 คนที่เป็นเพื่อนกันมาเล่นให้ เรื่องเสียผ่านนักแสดงที่เป็นซุคนักเรียนม.ปลายของร.ร. ข้าพเจ้าได้ข้มรุ่นน้องของเพื่อนที่เรียนที่นั่นกับเพื่อนที่เคยเรียนร.ร.มาเตรียมก่อนวันถ่ายไว้เรียบร้อยแล้วจึงไม่เป็นปัญหา หลังจากถ่ายทำบนอาคารเสร็จ เด็กๆเลิกเรียนข้าพเจ้าก็ได้มาเก็บอินเลิจบรรยากาศไว้เต็มที่ ทำให้ไม่มีปัญหาในเรื่องการติดต่อ

ภาพที่ 12 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า

ห้องนอนของนางเอก

สถานที่ที่เลือกใช้ในการถ่ายทำคือ ห้องนอนบ้านเพื่อนสนิทตัวเอง เพราะเนื่องจากนางเอกเป็นนักเขียนเวลาในการทำงานส่วนใหญ่คือห้องของตัวเอง และโดยทั่วไปแล้วห้องนอนถือเป็นห้องส่วนตัว ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้ห้องนอนของเพื่อนสนิทเพื่อง่ายต่อการถ่ายทำ และความสบายใจไม่ต้องกังวลเรื่องระยะเวลาในการถ่ายเท่าไรนัก เมื่อถึงวันถ่ายจริงทุกอย่างก็เป็นก็ไปตามที่กำหนดไว้จะมีถ่ายทั้งช่วงกลางวันและกลางคืน ปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างเดียวคือเน็ตบู๊คของเพื่อน ตอนแรกพ้อยไม่ได้ใช้แมคแต่เพราะแบคเน็ตบู๊คหมดทำให้เปิดหน้าจอไม่ได้ แล้วจากที่เป็นช่วงกลางคืนจำเป็นต้องมีอินเลิหน้าจอเน็ตบู๊คทำให้ต้องถ่ายแก้ในฉากที่ใช้แสงกลางวันไปหนึ่งฉาก การจัดแสงในฉากกลางคืน

นั้นใช้ไฟสองดวงซึ่งเป็น โคมไฟที่อยู่มุมโต๊ะของพoyerหนึ่งตัวและโคมไฟหัวเตียงอีกหนึ่งตัวเปิดเพื่อให้ความสว่างแก่ห้องเพราะภาพจะได้ไม่มืดเกินไปและทำให้เกิดนอยซ์ในภาพน้อยลง เพราะสถานที่ที่ถ่ายทำใช้แสงธรรมชาติเกือบทั้งหมดมีแค่ฉากในห้องนอนตอนกลางคืนเท่านั้น ที่ใช้โคมไฟช่วยจัดแสงทำให้ภาพดูดีขึ้น

ภาพที่ 13 ห้องนอนของนางเอก

การวางแผนก่อนถ่ายทำ

หลังจากที่ได้หา นักแสดง ออกแบบเครื่องแต่งกายตัวละคร หาสถานที่ ไปแล้วต่อไปก็คือการวางแผนก่อนการถ่ายทำซึ่งข้าพเจ้าจะต้องกำหนด บุคลากรที่ต้องใช้ อุปกรณ์ต่างๆ และเวลาโดยประมาณทั้งหมด ทั้งหมดนี้อย่างแรกจะต้องวางแผนตามเวลาว่างของนักแสดงแต่ละคนเพราะนักแสดงไม่ได้ค่าจ้างจากการถ่ายทำ ข้าพเจ้าจึงต้องใช้เวลาให้คุ้มค่าที่สุดเพื่อที่จะไม่มีการถ่ายแก้ จะได้ไม่เสียเวลากับนักแสดง อย่างที่สองคือเรื่องสถานที่ในการถ่ายทำ เพราะบางที่จำเป็นต้องทำเรื่องขอใช้สถานที่เพื่อความสะดวกในการถ่ายทำ โดยเฉพาะสถานที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว เช่น เอเชียทริค เดอะ ริเวอร์ฟรอนท์ เนื่องจากมีนักท่องเที่ยวมาใช้บริการจำนวนมาก ตอนถ่ายเราจึงต้องกำหนดเวลาเพื่อไม่ให้เป็นการรบกวนผู้ที่มาใช้บริการและเจ้าของสถานที่นั้นๆ

เอกสารเรียกตัวนักแสดงและทีมงาน (Call Sheets)

ในขั้นตอนการวางแผนก่อนการถ่ายทำ การกำหนด ระยะเวลาในการถ่าย บุคลากรที่ต้องใช้ รวมไปถึงอุปกรณ์ต่างๆ ดังนั้นข้าพเจ้าจึงต้องกำหนดทุกอย่างที่กล่าวมาตามความเหมาะสมของเวลาที่นักแสดงมีให้ และสถานที่ที่ใช้ถ่ายทำ

ตารางที่ 1 แสดงแผนผังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Strip Board or Production Board)

	29/01/57	2/02/57	7/02/57	16/02/27
กลางวัน/กลางคืน	D	D/N	D	D
ภายใน/ภายนอก	EXT	INT	INT	EXT
สถานที่จริง	ASIATIQUE The Riverfront	บ้านเพื่อน	โรงเรียนมัธยม	RCA, The nine
ฉาก	3,13	1,4,6,10,14, 16,17,18	11,12	2,5,8,9
ตัวละคร/นักแสดง/หมายเลข				
ดวง / เจ / 1	เข้าฉาก	-	-	เข้าฉาก
พีทราय / พ้อย / 2	เข้าฉาก	เข้าฉาก	เข้าฉาก	เข้าฉาก
นึ่งหน่อง / ดิว / 3	เข้าฉาก	-	เข้าฉาก	เข้าฉาก
เทคนิคพิเศษ				
ตัวประกอบ	-	-	เข้าฉาก	-

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)

เนื่องจากนักแสดงมีเวลาว่างไม่ค่อยตรงกันและเวลาของแต่ละคนค่อนข้างจำกัด ดังนั้นข้าพเจ้าจึงกำหนดตารางการถ่ายทำตามเวลาของของนักแสดงจากนั้นก็กำหนดสถานที่ว่าสถานที่นั้นๆใช้เวลาถ่ายทั้งหมดประมาณเท่าไร ข้าพเจ้ากำหนดวันถ่ายทั้งหมดไว้ 4 วัน ซึ่งไม่ได้ติดกัน

การถ่ายทำภาพยนตร์ในวันที่ 29 ม.ค. 2557

การถ่ายทำวันนี้มีทีมงานทั้งหมด 4 คนและนักแสดง 3 คน นัดรวมกันที่ ASIATIQUE The Riverfront วันนี้มีถ่ายสองฉากคือ ฉากที่คิวกับเจมาทำงานด้วยกัน(ฉากที่ 3) และฉากที่พ่อยหอห่างกับเจ(ฉากที่ 13)

ตารางที่ 2 ตารางสรุปการถ่ายทำในวันที่ 29 ม.ค. 2557

วันที่	เวลา	กำหนดการ	หมายเหตุ
29/01/57	18.00 น.	นักแสดงฝึกซ้อมบทและเปลี่ยนเสื้อผ้า ทีมงานเช็คมุกกล้อง	
	18.30 น.	นักแสดงและทีมงานพร้อมและเริ่มถ่าย ฉากที่ 3	
	20.30 น.	ถ่ายฉากที่ 3 เสร็จ และเริ่มย้ายกองไปถ่าย อีกบริเวณหนึ่ง	
	21.30 น.	นักแสดงและทีมงานพร้อมและเริ่มถ่าย ฉากที่ 13	
	22.30 น.	ถ่ายฉากที่ 13 เสร็จ	
	23.00 น.	รับประทานอาหารและส่งนักแสดงกลับบ้าน	

การถ่ายทำภาพยนตร์ในวันที่ 2 ก.พ. 2557

การถ่ายทำในวันนี้ มีทีมงานทั้งหมด 3 คน และนักแสดง 1 คน ข้าพเจ้าได้ไปรับนักแสดงเพื่อไปสถานที่ถ่ายทำพร้อมกัน วันนี้ถ่ายฉากที่เป็นห้องนอนของนางเอกทั้งหมดเพราะสถานที่ถ่ายทำนั้นต้องเดินทางมาไกลและการเดินทางมาไม่ค่อยสะดวก จึงต้องถ่ายให้เสร็จในวันเดียวเพื่อที่จะได้ไม่รบกวนเพื่อนเจ้าของห้องและเวลาของนักแสดง

ตารางที่ 3 ตารางสรุปการถ่ายทำในวันที่ 2 ก.พ. 2557

วันที่	เวลา	กำหนดการ	หมายเหตุ
2/02/57	12.00 น. 13.00 น. 13.30 น. 16.30 น. 18.30 น. 19.00 น. 22.00 น. 22.30 น.	ถึงสถานที่ถ่ายทำ ทีมงานรับประทานอาหาร นักแสดงฝึกซ้อมบทและเปลี่ยนเสื้อผ้า ทีมงานเช็คมุมกล้องและพุดคุยบท เริ่มถ่ายฉากในห้องนอนตอนกลางวันทั้งหมด เสร็จสิ้นการถ่ายในห้องนอนตอนกลางวัน ทีมงานและนักแสดงพักผ่อนตามอัธยาศัย เพื่อรอถ่ายทำจากกลางคืน เซ็ทไฟและฉากห้องนอนตอนกลางคืน เริ่มถ่ายฉากในห้องนอนตอนกลางคืน เสร็จสิ้นการถ่ายฉากในห้องนอนของนางเอก ส่งนักแสดงขึ้นรถกลับบ้าน	

การถ่ายทำภาพยนตร์ในวันที่ 7 ก.พ. 2557

การถ่ายทำในวันนี้มีทีมงานทั้งหมด 6 คน และนักแสดง 2 คน วันนี้ถ่ายฉากในโรงเรียนมัธยมเป็นความทรงจำในวัยเด็กของนางเอก เกี่ยวกับความรักที่ผิดหวัง ทีมงานและนักแสดงทั้งหมดนี้รวมกันที่โรงเรียน

ตารางที่ 4 ตารางสรุปการถ่ายทำในวันที่ 7 ก.พ. 2557

วันที่	เวลา	กำหนดการ	หมายเหตุ
7/02/57	12.00 น. 13.00 น. 14.00 น. 14.40 น. 15.00 น. 15.20 น.	ถึงสถานที่ถ่ายทำ รอนักแสดงและทีมงาน บางส่วน ทีมงานเช็คมุมกล้องและพุดคุยบทกับนักแสดง ทีมงานบางส่วนหาเอ็กตราเพิ่มเพื่อความ สมจริงในฉากนี้ เริ่มถ่ายฉากในโรงเรียน ฉากที่ 11 เสร็จสิ้นการถ่ายฉากที่ 11 ย้ายกองไปบริเวณ อื่นในโรงเรียน ทีมงานเช็คมุมกล้อง นักแสดงซ้อมบท เริ่มถ่ายฉากที่ 12	

	16.20 น. 17.00 น.	เสร็จสิ้นการถ่ายฉากที่ 12 ทีมงานและนักแสดงแยกย้ายกันกลับบ้าน	
--	----------------------	---	--

การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 16 ก.พ. 2557

การถ่ายทำในวันนี้มีทีมงานทั้งหมด 4 คน และนักแสดง 3 คน วันนี้ถ่ายที่ the nine และ RCA ข้าพเจ้านัดทีมงานและนักแสดงเจอกันที่ the nine ก่อนเพราะฉากที่ RCA ต้องการแสงเย็น

ตารางที่ 5 ตารางสรุปการถ่ายทำในวันที่ 16 ก.พ. 2557

วันที่	เวลา	กำหนดการ	หมายเหตุ
7/02/57	10.00 น.	ถึงสถานที่ถ่ายทำ นักแสดงเปลี่ยนเสื้อผ้าและ ฝึกซ้อมบท ทีมงานเช็คมุมกล้อง	
	11.00 น.	เริ่มถ่ายฉากที่ 8	
	11.40 น.	เสร็จสิ้นการถ่ายฉากที่ 8	
	12.00 น.	ทีมงานและนักแสดงขึ้นรถ ย้ายสถานที่ ไปถ่ายที่ RCA	
	12.30 น.	ทีมงานและนักแสดงรับประทานอาหาร กลางวัน	
	13.00 น.	เช็คมุมกล้อง นักแสดงเปลี่ยนเสื้อผ้าและ ฝึกซ้อมบท	
	14.00 น.	เริ่มถ่ายฉากที่ 2	
	14.30 น.	เสร็จสิ้นการถ่ายฉากที่ 2	
	14.40 น.	นักแสดงเปลี่ยนเสื้อผ้า ย้ายกองถ่ายไป อีกบริเวณหนึ่ง	
	15.00 น.	เริ่มถ่ายฉากที่ 5	
	15.20 น.	เสร็จสิ้นการถ่ายฉากที่ 5 นักแสดงเปลี่ยน เสื้อผ้า และย้ายกองถ่ายไป อีกบริเวณหนึ่ง	
	15.40 น.	เริ่มถ่ายฉากที่ 9	
	16.30 น.	เสร็จสิ้นการถ่ายฉากที่ 9 และส่งนักแสดงขึ้น รถกลับบ้าน	

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post-production)

การเลือกเครื่องมือในการตัดต่อ

การถ่ายทำภาพยนตร์ “สิ่งที่ไม่เคยบอก” ถ่ายด้วยกล้อง DSLR Canon 60D ขนาดภาพคือ 16:9 หรือ 1920*1080 และโปรแกรมที่ใช้ในการตัดต่อคือ Premiere Pro CS5

ขั้นตอนและวิธีลำดับภาพ

ในภาพยนตร์เรื่อง “สิ่งที่ไม่เคยบอก” จะเล่าเหตุการณ์ปัจจุบันและเหตุการณ์ในอดีตของนางเอก มีบางฉากที่ต้องย้อนไปเหตุการณ์ในอดีตเพื่อให้เข้าใจว่าทำไมนางเอกถึงรู้สึกแบบ นี้ในปัจจุบัน การลำดับเหตุการณ์จึงเรียงไปตามปกติตามเนื้อหาของบทภาพยนตร์ ไม่ได้ใส่เทคนิคพิเศษใดๆลงไปในภาพยนตร์

การตัดชนภาพ (The cut)

เป็นการเชื่อมต่อแบบธรรมดาที่สุดและส่วนใหญ่ในหนังใช้เทคนิคนี้เยอะ เพราะว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์เป็นเหตุการณ์ที่ต่อเนื่องกันธรรมดา เทคนิคนี้จึงจะทำให้คนดูเข้าใจในเรื่องราวที่จะเล่าได้ดีที่สุด

การเลื่อนภาพ (The Fade)

เป็นเทคนิคการเชื่อมภาพแบบภาพหนึ่งเปลี่ยนไปเป็นอีกภาพหนึ่ง ใช้เชื่อมเหตุการณ์ที่อยู่คนละเวลาถิ่นหรือฉากที่เวลาภายในเรื่องเปลี่ยน เช่น อดีตกับปัจจุบัน กลางวันกับกลางคืนข้าพเจ้าใช้เทคนิคนี้ในการย้อนไปยังความทรงจำของนางเอก และใช้ในการเปิดปิดเรื่อง

การลำดับเสียง

การอัดเสียงในภาพยนตร์ ใช้ไมค์บูม และไวเลตเป็นส่วนใหญ่ เวลาตัดต่อจึงมีปัญหาเรื่องเสียงรบกวนปนกับเสียงนักแสดงค่อนข้างมาก ในการตัดต่อก็จะทำการซิงค์เสียงให้ตรงกับภาพก่อน หลังจากนั้นก็เกลี่ยเสียงรบกวนให้ฟังแล้วสมูทที่สุด ขั้นสุดท้ายคือหาซาวด์แทรกใส่เพื่อเพิ่มและสื่ออารมณ์ของตัวละครในเหตุการณ์นั้นๆให้ออกมาดียิ่งขึ้น

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุป

การทำศิลปนิพนธ์ครั้งนี้ ก็ได้ประสบความสำเร็จในที่สุดด้วยความร่วมมือจากหลายๆ ฝ่ายหลายๆคน ตลอดการทำงานในทุกขั้นตอนของการผลิตภาพยนตร์นี้เต็มไปด้วย อุปสรรคและปัญหามากมาย แต่ก็ยังได้ข้อคิดดีๆในหลายเรื่องด้วยเช่นกัน ซึ่งสามารถนำมาใช้ประโยชน์และปรับแก้ไขได้ในการประกอบอาชีพในอนาคต

ปัญหาในขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์

การแก้ไขบทภาพยนตร์

บทภาพยนตร์เป็นปัญหาแรกและหนักที่สุดเพราะ ข้าพเจ้าเรียงเรื่องราวไม่เก่ง หาข้อมูลไม่เพียงพอและยังเข้าไม่สามารถถึงตัวละครนั้นๆได้ดี เห็นได้จากพอออกมาเป็นภาพยนตร์สั้นแล้ว คาแรคเตอร์ตัวละครแต่ละตัวออกมาไม่ชัด ไม่รู้ว่าตัวละครนี้มีอาชีพอะไรหรือกำลังทำอาชีพอะไร ข้าพเจ้าเสียเวลาส่วนใหญ่ไปกับการแก้บทพูด และเหตุการณ์ต่างๆที่จะต้องเกิดขึ้นในฉาก การหาเหตุผลให้เหมาะสมกับ เหตุการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้นกับตัวละคร เช่น เพราะอะไรนางเอกถึงระแวงพระเอกไม่ยอมเชื่อใจพระเอกร้อยเปอร์เซ็นต์ แล้วอะไรทำให้นางเอกเป็นคนคิดมาก ต้องมีเหตุการณ์ที่ส่งเสริมความคิดนี้ หรือเพราะเมื่อก่อนนางเอกกับเพื่อนเคยผัดใจกันเรื่องความรัก ปัจจุบันจึงทำให้นางเอกระแวงเพื่อนของตัวเองอยู่ลึกๆ ในส่วนนี้ข้าพเจ้าแก้ปัญหาโดยการนำบทไปปรึกษาให้คนอื่นช่วยอ่าน ช่วยดูและวิเคราะห์หรือให้เขาเสนอแนะให้เพื่อทำให้บทภาพยนตร์นี้สมบูรณ์มากขึ้น

การคัดเลือกนักแสดงและซ้อมบท

การคัดเลือกนักแสดงนั้นข้าพเจ้าคัดเลือกโดยเน้นว่าเล่นได้ แสดงอารมณ์ได้ดี และดูจากบุคลิกและหน้าตา ว่าตรงกับตัวละครที่วางใหม่หรือเปล่า ในส่วนนี้ปัญหาจะอยู่ที่เวลาว่างของนักแสดง แต่ละคนไม่ตรงกันเพราะทุกคนอยู่ในช่วง สอบหรือทำงานทำ project เหมือนกัน และในตอนแรกนักแสดงนำชายยังเกร็งๆอยู่จึงทำให้การแสดงที่ออกมานั้นดูไม่สมจริงดูเหมือนกำลังแสดงละครจริงๆไม่เหมือนเป็นเจ ตัวละครที่ข้าพเจ้าคิดไว้แต่ภายหลัง หลังจากทีนักแสดงทุกคนรู้สึกคุ้นเคยกัน ทำให้การแสดงที่ออกมานั้นสมูทมากขึ้นและเป็นธรรมชาติมากขึ้น

ปัญหาในการเลือกสถานที่ถ่ายทำ

ในส่วนนี้ฉากที่มีปัญหาหลักๆ จะมีอยู่แค่ฉากที่ต้องถ่ายในโรงเรียนเพราะตอนแรกทำเรื่องขอไปแล้วไม่ได้ ไม่ให้ถ่ายจึงต้องทำเรื่องถึงสองรอบ แล้วทางโรงเรียนแจ้งมาว่าห้ามถ่ายในวันก่อนวันที่จะถ่ายทำหนึ่งวัน ทำให้ข้าพเจ้ากลัวที่จะไม่ได้ฉากที่สมจริง แต่สุดท้ายก็ผ่านมาได้ส่วนสถานที่อื่นนั้นข้าพเจ้าทำเรื่องขอก่อนทุกครั้งจึงไม่มีปัญหาเวลาถ่ายจริงๆ แล้วส่วนใหญ่ข้าพเจ้าก็เลือกใช้สถานที่ภายในกรุงเทพฯ เท่านั้น และเลือกที่ใกล้ๆ กันเพื่อความสะดวกในการเดินทาง

ปัญหาในขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์

ปัญหาเรื่องนักแสดง

ตอนแรกเกือบจะต้องเปลี่ยนนักแสดงที่รับบทเป็นคิว เนื่องจากน้องคนที่รับบทมีงานและprojectที่จะต้องและต้องส่งภายในเวลาที่กำหนดอยู่เยอะมากจึงทำให้มีเวลาน้อยมากในวันธรรมดาที่ไม่ใช่เสาร์ อาทิตย์ ข้าพเจ้าจึงหาคนมาแทนในวันก่อนวันถ่ายหนึ่งวันเพราะตอนแรกคุยเวลากันไว้และเหมือนน้องจะไม่ว่างจึงหาคนมาแทนไว้ก่อน แต่หลังจากคุยกันและตกลงรอบที่สองก็ได้น้องคนเดิมมาถ่าย

ปัญหาเรื่องสถานที่ถ่ายทำ

เนื่องจากสถานที่ที่ข้าพเจ้าเลือก บางที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทำให้ตอนถ่ายมีเสียงรบกวนเยอะมากไม่ว่าจะเป็น คน หรือเสียงบรรยากาศ และในตอนที่ถ่ายทำต้องเลขาหัจหวะดึกๆ ต้องใช้ทีมงานบางส่วนคอนกันนักท่องเที่ยวที่เดินสวนไปมาเพื่อความสะดวกเวลาถ่าย และทำให้อากาศรอบๆ ภายในฉากออกมาดูสวยมากขึ้น ส่วนการอัดเสียงใช้อุปกรณ์ ในการอัดเสียงที่มีมาตรฐานเพื่อจะได้ไม่ลำบากมากเวลาตัดต่อ

ปัญหาเรื่องงบประมาณ

ข้าพเจ้าได้กำหนดงบไว้ 25,000 บาทจึงต้องจัดบันทึกตลอดเวลาจ่ายอะไรไป และที่เสียมากที่สุดคือค่าเดินทางของทีมงานและนักแสดง เพราะเนื่องจากข้าพเจ้าไม่มีรถยนต์ส่วนตัวและสถานที่บางที่อยู่ไกลมากจึงเกิดความเกรงใจเวลานักแสดงและทีมงานต้องจ่ายค่าเดินทางมาเองเพื่อมาถ่ายงานให้กับข้าพเจ้า

การกำกับการแสดง

ก่อนเข้าฉากจะมีการฝึกซ้อมและพูดคุยบทกับนักแสดง ว่าฉากนี้อารมณ์จะต้องได้แบบนี้ การถ่ายทุกฉากที่มีการแสดงอารมณ์ โกรธ หรือเศร้าจะถ่าย 3 เทคขึ้นไปเพราะในตอนแรกนักแสดงจะ เข้าไม่ถึงอารมณ์กันซักเท่าไรนัก นอกจากนี้ก็ต้องแข่งกับเวลาด้วยเพราะแต่ละสถานที่ที่ข้าพเจ้าได้ขอไว้ตามเวลาที่กำหนดเอง ทำให้เกิดความล่าช้าขึ้นเล็กน้อย

ปัญหาในขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

ปัญหาเรื่องการย้อมสีภาพ

ในตอนแรกข้าพเจ้าได้ย้อมสีให้ออกมาดูสดใส สีจะเข้มและชัดมากแต่ภายหลัง ข้าพเจ้าได้ดูหนังรัก หนังสือ เรื่องต่างๆก็ทำให้เกิดแรงบันดาลใจอยากจะได้สีภาพที่หม่นๆ ซีดๆ ที่ ดูแล้วเกิดความเศร้าหมองตามอารมณ์นางเอก ตัวข้าพเจ้าทำไม่เป็นเลยจึงเกิดความกดดันมากเพราะกลัวจะตัดไม่ทันส่งข้าพเจ้าจึงไปถามคนอื่นๆเพื่อให้ช่วยในเรื่องนี้สุดท้ายก็ออกมาน่าพอใจทีเดียว

ปัญหาเรื่องการใส่เสียงภาพยนตร์

ในภาพยนตร์ของข้าพเจ้ามีเสียงรบกวนปนกับเสียงพูดของนักแสดงเยอะมาก และข้าพเจ้าก็ไม่ได้อัดเสียงบรรยากาศแยกมาด้วย ทำให้ตอนตัดต่อต้องเกลี่ยเสียงอยู่นานทีเดียว แต่บางฉากก็ใช้เสียงดนตรีประกอบเพื่อลดเสียงรบกวนซึ่งก็ได้ผลที่ดี

บทส่งท้าย

ผู้กำกับถือเป็นจุดศูนย์กลางของการทำงานทั้งหมดและต้องตัดสินใจทุกอย่าง ทุกเรื่อง เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นก่อนถ่ายทำหรือขณะถ่ายทำ ก็ต้องคิดหาทางแก้ไขให้เร็วที่สุดเพื่อที่จะได้ทำตามที่ต้องการ บางครั้งก็ต้องอยู่ในจุดที่ต้องจัดการกับตัวเองและคนหมู่มากให้ได้ ทำให้เกิดแรงกดดันมากมายเพราะการทำงานเป็นทีม ต้องนึกถึงใจเขาใจเราด้วย เราต้องมีความรับผิดชอบมากขึ้นจึงต้องหนักแน่นให้มากกว่ากับความคิด การตัดสินใจต่างๆเพื่อที่จะส่งทีมงานได้โดยไม่เกิดการเข้าใจผิดกัน ดังนั้นผู้กำกับจึงต้องเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับปัญหาต่างๆที่สามารถเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา

ข้อเสนอแนะ

ในการทำงานทุกครั้งการวางแผนเป็นสิ่งสำคัญที่สุดไม่ว่างานจะเล็กหรือใหญ่เพราะมันคือจุดเริ่มต้นที่เราต้องตัดสินใจทุกอย่าง ตอนที่เรวางแผนงานนั้นเราจะต้องมองเห็นตัวงานแล้วว่า มันจะออกมาเป็นแบบไหน และเนื่องจากการทำงานนี้จำเป็นต้องใช้คนเยอะ ทำให้ต้องรบกวนเวลาของคนอื่นด้วย ดังนั้นเราต้องคิดถึงใจคนอื่นมากๆ เพราะคนอื่นๆเขาต่างก็มีธุระของเขาไม่ได้ว่างมาช่วยงานเราทั้งวันทั้งคืนเพราะฉะนั้นการสื่อสารกันสำคัญมากๆ ต้องสื่อสารให้เข้าใจกันจริงๆ เพราะบางทีเวลาเรากดดันตัวเองด้วยงานอยู่แล้ว เราอาจจะไปกดดันคนอื่นโดยไม่รู้ตัวก็ได้ ทำให้เกิดการเข้าใจผิดและทะเลาะกันได้

บรรณานุกรม

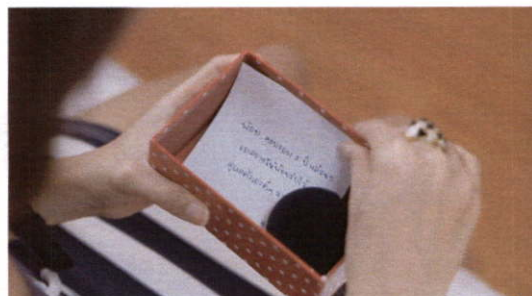
- anuphong007. กว่าจะเป็น”รักโง่ๆ” จากคำบอกเล่าของผู้กำกับ พันธุ์ธัมม์ ทองสังข์ [ออนไลน์], สืบค้น 3 มิถุนายน 2557. เข้าถึงได้จาก <http://jediyuth.com/2013/10/10/lovesyndrome-atricle/>
- atmeionline. เรื่องจริง Club Friday The Series 3 ตอน รักระยะทดลอง [ออนไลน์], สืบค้น 8 พฤษภาคม 2557. เข้าถึงได้จาก <http://youtu.be/XyeyNsDyzA>
- MONGKOL MAJOR. ราชิด้า โจนส์ เขียนบทหนังรัก ดึง เอลิซาเบท วูด แสดง [ออนไลน์] สืบค้น 3 มิถุนายน 2557. เข้าถึงได้จาก <http://movie.kapook.com/view61210.html>
- บุปผา ภูเขา. “วงการหนังไทย จะอยู่ได้ต้องหลากหลาย ภาครัฐต้องให้การ สนับสนุน,” นิตยสารภาพยนตร์บันเทิง 36, 1753 (เมษายน 2553) : 70.
- แฟนlinKinPark. Celeste and Jesse Forever เมื่อความรักจบลง เรายังคงต้องเดินต่อไป [ออนไลน์], สืบค้น 3 มิถุนายน 2557. เข้าถึงได้จาก <http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=narumoltama&group=3>
- มูฟวี่.สนุก.คอม. โปรแกรมหนัง [ออนไลน์], สืบค้น 7 เมษายน 2557. เข้าถึงได้จาก <http://movie.sanook.com/35574/%E0%B8%AB%E0%B8%99%E0%B8%B1%E0%B8%87-love-syndrome/>
- วันสนันท์. [SR]Celeste and Jesse Forever...จะทำยังไงถ้าเราลืมใครซักคนไม่ลงจริงๆ [ออนไลน์], สืบค้น 3 มิถุนายน 2557. เข้าถึงได้จาก <http://pantip.com/topic/30552841>
- หนังสือ.คอม. ข้อมูลหนัง [ออนไลน์], สืบค้น 7 เมษายน 2557. เข้าถึงได้จาก <http://www.nangdee.com/title/html/m3390.html>
- อภิรักษ์ บุญเรืองพะเนา. เรื่องงามๆ ของความรัก [ออนไลน์], สืบค้น 3 มิถุนายน 2557 เข้าถึงได้จาก <http://www.manager.co.th/Entertainment/ViewNews.aspx?NewsID=9560000133167&Html=1&TabID=3&>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
ภาพถ่ายตัวอย่างบางส่วนของภาพยนตร์

ภาพตัวอย่างบางส่วนของภาพยนตร์

ภาคผนวก ข
ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล
ที่อยู่ศิริดา เจนจบจริง
102/198 ถนนเคหะร่มเกล้า เขตลาดกระบัง
แขวงคลองสองต้นนุ่น กรุงเทพฯ
10520
E-mail : ido_oo@windowslive.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2540-2546 ระดับประถมศึกษาโรงเรียนมีนบุรีศึกษา
พ.ศ.2547-2552 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น-มัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนนวมิน-
ทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า
พ.ศ.2553-2556 ปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาภาพยนตร์และวิดีโอ
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ผลงาน หรือรางวัล หรือทุนที่ได้รับ

พ.ศ.2556 กำกับภาพยนตร์เรื่อง “สิ่งที่ไม่เคยบอก”
เขียนสคริปออนไลน์ให้กับรายการ Miss country girl thailand
พ.ศ.2555 อำนวยการผลิตภาพยนตร์ “มิลาจ” ในวิชา Film production
กำกับศิลป์ในหนังเรื่อง “บิค” ในวิชา Podaction desing
เขียนสคริปในสารคดีเรื่อง “คอนฮอยหลอด” ในวิชาภาพยนตร์สารคดี
อำนวยการผลิตภาพยนตร์อนิเมชันเรื่อง “Toy”
อำนวยการผลิตมิวสิควิดีโอเพลง “โลกกำลังจะหยุดหมุน”
อำนวยการผลิตมิวสิควิดีโอเพลง “จะมีสิ่งไหน”
อำนวยการผลิตมิวสิควิดีโอเพลง “บางเรื่องราว”
พ.ศ.2554 กำกับภาพยนตร์เรื่อง “Memory” ในวิชาการกำกับภาพยนตร์